

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 11 | Mart 2022

50'EMİN

NEWROZA RÊBER APO SERKEFTINA CENGA AZADIYÊ YE

İÇİNDEKİLER

Her Newroz, Artık Süreklileşen Bir Yenilenmedir

Önder APO 02

Ateşten Gençlik Direnişiyle Zafer Newroz'una

Baran Mawa 06

8 Mart'tan Newroza Direniş Ruhuyla...

Axin Mahir Dicle 10

Bu Hakikat Arayışı Son Bulur mu?

Zerya Bagok 14

Önderlikle Her Zaman Yeni Başlangıçlar Yapmak

Cemal Şerik 18

Önder APO; İnsan Kişiliğinde Değişimi Yaratma Ustasıdır

Cihan Eren 22

Egit Yoldaş Şirin, Egit Yoldaş Cesur, Egit Yoldaş Fedakâr İnsan

Önder APO 29

8 Mart Alanları Kadınların Özgürlüğü Haykırdığı Alanlardır

Botan Sterk 33

Zafer Yılında Zafer Gençliği Olmak

Bawer Agir 36

Mazlûm û Zekiye Di Xewnên Xwe De

Avesta Herekol 40

Kêliyên Dîrokê Ji Newrozan

Yurtsever Gençlik 42

Özgürlük Direnişi, Mazlum Doğan

Özgürlük Direnişi 2. Cilt 45

02

06

29

36

JÎ EDÎTOR

50'EMÎN NEWROZA RÊBER APO SERKEFTINA CENGA AZADIYÊ YE

Hevalên Hêja!

EM divê mehê de coşa 8'ê Adarê û Newrozê ji kûr ve jiyan dikin. 8'ê Adarê ji bo tevahî jinan bûye çavkaniya berxwedaniyê û pêşiya şoreşa jinên cîhanê û tevgerên jinên cîhanê vekirîye. Lêgerîna azadiya jinê û bîrdoziya azadiya jinê ya ku Rêber APO afirandiye, di jina Kurd de vejîneke dîrokî û zanebûnek kûr daye avakirin. Jina Kurd a ku di pencê feodalîzmê de hatiye tepisandin, bi Tevera Azadiya Kurdistanê PKK'ê re xwe ji nû ve keşf kiriye û bi vê tekoşînê dayika xwedavend dîwarên serdestiyê perçe perçe kiriye. Jina Kurd ji tevahiya tevgerên şoreşger û jinên cîhanê re bûye îlham û şewqa xwe belav kiriye. 8'ê Adarê bûye roja ku jina Kurd xwe aniye ser ziman, nasnama xwe pênase kiriye û rêxistinbûn û pêşengiya xwe qêriyaye.

Newroz ji bo Kurdan berxwedan û serhildan e. Li dijî zilmê serkeftina gelan e. Bi derketina Rêber APO re maneyekî hîn kûrtir lê hatiye barkirin û Newroz sînore tenê weke cejneki pîrozkirinê derbas kiriye. Êdî di Newrozan de gelê Kurd rabûye serhildanan li beramber zaliman xwe kriye Kawayê hemdem û bi sindê (örs) Kawa re çûye ser dijminan. Newroz bûye navê zaferê, vejînê û azadiyê. Di meha Newrozan de berdelên giranbuha hatiye dayîn di heman demê de Lehengiyên mezin hatiye jiyan kirin. Di serî de pêşengê me yê mezin û Kawayê hemdem rêheval Mazlûm Doğan bi çalakîya xwe ya dîrokî ya ku di Newrozê de peşxistî re çîrûska berxwedaniyê pêxist û hişt ku pêl bi pêl belav bibe. Li pey wî rêheval Zekiye Alkan, Rehşan Demîrel, Ronahî û Bêrîvan xwe kirin xeलेkek ji agirê Newrozê û bûn sembola welatparêzî û girêdanbûna jin a nemir.

Di vê Newrozê de em dikevin sala 50. Zayîna Rêbertî. Ev têkoşîna me ya bêeman ya 50. salî bûye hêviya şoreşê ji bo tevahî gelên cîhanê, jin û ciwanên enternasyonalîst ya cîhanê. Li ser vê bingehê felsefe û bîrdoziya ku Rêber APO di sîstema tecrîd û îşkenceya Îmralî de pêşxistiye bûye rêka xwe gihandina heqîqetê. Heqîqeta Rêber APO ya di nava raştiya tekoşîna 50 salî de, daye îspatkirin ku têk naçe. Wekê jinên ciwan û ciwanên welatparêz a Kurdistanê Newroza Rêbertî ya 50'emîn divê li gor rihê serkeftinê pêşwazî bikin û agirê Newrozê di çar aliyê Kurdistanê de geş bikin. Em bibin şopdarê mîrasa berxwedanî û têkoşînê ku ji rêheval Mazlûm Doğan, Zekiye Alkan, Rehşan Demîrelan û fermandarê me yê nemir Egîdan ji me re hatiye hiştin, bi rihê Newroza serkeftinê dakevin qadan, kolanan û meydanan...

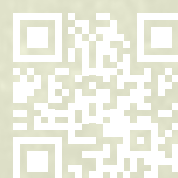
Wekî kovara "Yurtsever Gençlik" me di vê hejmara xwe ya 11. de cîh da ev rojevên girîng û dîrokî. Lehengiyên mezin a dîroka têkoşîna me, bi çavê ciwantî û bi nêrînên ciwanan hatiye nirxandin. Me bixwînin me binasin.

Me bi ciwantî destpêkir emê bi ciwantî serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî
Edîtor

www.ciwan.tv

HER NEWROZ BİR GÜNÜMÜZDÜR BİR YENİ GÜNÜMÜZDÜR

Önder APO

Newroz'u kutluyoruz, bu Newroz günlerinde en iyi konuşmayı, giyinmeyi, türkü söylemeyi, hatta yemeyi, içmeyi bir gelenek olarak halkımız yaşıyor. Biz de böyle olması için büyük özen gösteriyoruz.

Böylesi Newroz günlerinde bizdeki yaşamı tanımak, giderek bir tutku hali de oluyor. Hele bu yaşama neredeyse ilk başlar gibi başlamak ve yine neredeyse binlerce yılın köleliğiyle yaklaşmak hem çok umutlandırıyor hem de çok öfkeliyor. Kendine büyük saygıyı yakıştırmak, hele bunu yiğitliğe karşı konuşturmak çok önem taşıyor. Yalnız yeni gün, yeni yaşam ve onun bayramı, ama gerçeğimizin nasıl olduğunu göstermeden böyle kutlamaya girişmek, bir ikiyüzlülüktür öteye anlam taşımaz. Bu bayramları oldum olası özüne uygun yakalamaya çalışmakla birlikte, pek de öyle bir bayramlık durumumuzun olmadığını da gördük. Hele bu son yılların anlam kazanan Newrozlarına düşmanın katliamlarla cevap vermesi bizi bayram gerçeğine biraz daha gerçekçi yaklaştırmaya zorladı ve biz bu yılki bayramı kapalı yerlerimizde gerçeğimizi düşünerek kutlamanın daha doğru olacağına inandık. Savaşı daha hazırlıklı karşılamak için düşünmek gerekli. Mümkünse gerilayı daha iyi savaştırmak temelinde kutlamak gerekir.

Düşmanın dayatmak istediği gibi bir bayram olmadığı halde, bayram varmış gibi davranmak gafletin en gelişmiş düzeyini gösterir

Bunun dışındaki kutlamaların yalan, sahte olacağını ve halkı zor duruma düşüreceğini gördük. Bu tuzağı bozmaya çalışıyoruz. Düşmanın dayatmak istediği gibi bir bayram olmadığı halde, bayram varmış gibi davranmak gafletin en gelişmiş düzeyini gösterir. Buna alet olmamaya büyük özen gösteriyoruz. Halk geçen Newrozlara ve hatta çocukluk günlerimizdeki Newrozlara rengarenk giysileriyle, yiyecekleriyle ve en güler yüzlü ifadeleriyle, coşkuyla katılmak istiyordu. Biz de öyle anlamak, katılmak istiyorduk. Ama gün geçtikçe gerçekler dünyasıyla karşılaştıkça gördük ki bayramlar çoktan bizim bayramlarımız olmaktan çıkmış, bizi başkalarının eğlencesi durumuna getirmiş. Ve ilgimizi azalttı, hatta hiçbir günden farklı olmayan günlerdir dedik, öylesine ilgisizdik.

Bizim olası bayramlarımız nasıl olabilir? Bunu düşündük ve sonuçta gerillamızla yavaş yavaş gerçek Newrozların önünü açmak istedik ve son yıllarda bizim olmaya uygun bazı Newrozlar, Newroz günleri kutlanmaya çalışıldı. Düşman buna kan kusturdu, üstün teknik gücüyle,

itiyle, çakalıyla saldırdı ve biz şimdi Newroz'u daha iyi anlamaya çalışıyoruz. Çok daha gerçekçi ve bizim olması gereken, bizim istediğimiz biçimde kutlanması gereken Newrozlara hazırlık yapıyoruz ve bu hazırlıkları en gelişmiş özgürlük araçlarımızla, gerilla onun savaşıyla, halkımızın savaşa hazır tutkusu, iradesiyle karşılıyoruz.

Bu güzel bir Newroz'a hazırlanma günleridir. İnaniyorum ki halkımız da bundan memnundur ve tam istediği gibi kutlamasa da, kutlamanın eşiğinde böyle iyi savaş veya kendini iyi konuşturmaya, özgürlük giysileriyle ve türküleriyle hazırlanmaya çalışmak, en az onu bütün yönleriyle yaşamak kadar değerlidir. Bunu gösterdiğimiz için memnunuz. Biz biraz daha derini görmek ihtiyacındayız. Hem de böylesi günlerde, duyguların ön

bahara yaklaşıyoruz. Umut baharı, baharları sadece o kadar. Biz kendi döneminin baharlarını sadece umut olmaktan çıkarmanın büyük gereğine de inandık, umudun gerçekleşmesi daha tatlıdır dedik ve yüklendik. O düşünceler, o uğraşlar biraz da o yüzyılların, bin yılların umuduna, doğru bir gerçekleştirme şansı vermek içindi. Başka türlü saygı olmuyor, başka türlü insanın uğraşısı erdemli olmuyor. İçeriksiz laflardan bıktık, çirkin suratlardan, ağız dalaşmalarından nefret ettik. Kürt yaşamı, o kendini kendi eliyle akrep gibi zehirleyen yaşam, ihanet yaşamı. Bu ne kadar bıktırıcı ve nefret ettirici de olsa onu anlatmak ve göstermek istedik.

İhanetin gerçeğini ortaya çıkarmak ve en önemlisi de ona karşı savaşı vermek kolay mı sanılır? Senin her şeyini beş

"Ata, ana, baba ocağı niye bu kadar kolay ve hem de hor görülerek terk ediliyor?"

plana çıktığı günlerde en derin düşünceyle girmek zorundayız. Saygıyı başka türlü elde etmenin, ona dayalı sevgi, coşkuyu yakalamanın başka çaresi yoktur. Ve hemen akla PKK gerçeği geliyor; PKK'de yaşam gerçeği, PKK'de savaş gerçeği, çok yönlü mücadele, onu her tarafa çekistirebilen, onu ilk ilerletenler, onun kahramanı olanlar, onun ayak bağı olanlar, onu geri çekenler, onu öne çekenler, onun tutkusu içinde olanlar, onun öfkesi içinde olanlar yaşamın neredeyse biricik gerçeği haline gelmiş. Buna şaşırmıyoruz.

Bu kadar şehit kanıyla, bu kadar büyük direnişle ve cesaretin, fedakârlığın eşsiz örnekleriyle dolu bir hareketin gerçeğinde bir halkı yakalamak, bir ulusu, bir insanlığı yakalamak ve yaşatmak en tercih edilen, en coşkulu ve görkemli tercihimiz oluyor. Böylesi bir yaşam özgürlük irademizin kendisi oluyor. Savaşı yıllar önce çok düşündük; daha o kışın her bakımdan zorlayıcı koşullarından yeni çıkmışız, oldukça donmuşuz, azıklarımız az kalmış, en az kışın soğukluğu kadar, işgalin, istilanın soğukluğu da çok yoksul bırakmış ve öyle

paralık duruma getirmiş ve hatta daha da kötüye çevirmiş düşmanı sinesinde seyretmek, ona karşı ağlamak, sızlamaktan başka hiçbir şey yapmamak ve kötü bir isyanla daha da beterin beteri bir duruma düşmekten başka yol olmadan yaşamak kolay mı sanılıyor? O günleri çok düşündük, bugünler nasıl böyle günler olmaktan çıkarılır diyerek ona büyük anlam vermek istedik. Ve çok az kişi anlamak istedi, çok az kişi bu temelde kaderi paylaşmak, birleştirmek istedi. Habire kaçış, habire ölüş daha çok tercih edildi. Kendine bu kadar, kendi yaşamına, olması gereken yaşamına bu kadar ters, haince yaklaş, yabancının, işgalcinin yaşamına bu kadar koş, kutsal kitapların cennet beldesi diye tabir ettikleri ülkeyi bu kadar ucuz terk et. Hem de ardına bakmadan, hem de belki tarih boyunca buraya girmek için, burayı yaşama çevirmek için insanlığın en soylu çabasını harcayacaksın ve sen bunlara ardına bile bakmadan, el bile sallamadan bu harabeden, bu viraneden, bu artık karın doyurmaz, yaşatmaz yerden kurtuluyorum diye koşup gideceksin. Bu ağırdır ve anlamını çokça bilmedikleri

bir ihanettir. Ve biz gerçekten o çocuk halimizle, o çok zor günlerimizle bunun böyle olmaması gerektiğini, bu beldeden böyle kopuşun pek hayra alamet olmadığını düşündük. Adeta ben çok yoksulum, çok fukarayım, çaresizim diyen bir arkadaştan kopar gibi bir kopuştu bu.

Yabancınn, işgalcinin ne kadar seni cezbeden yanları, yerleri, yaşamları da olsa sen tümüyle kopamıyorsun ve bu, işte seni devrime yöneltiyor

Böyle olmamalı; çaresiz olabilir, kimsesi olmayabilir, sanırım o gün için karın doyuracak bir yer olarak da görülmeyebilir. Hele yabancıların, metropollerin

sana sundukları gibi rengarenk yaşamı olmayabilir ama ben tam da burada biraz durup adaletli olmaya çalıştım. Ata, ana, baba ocağı niye bu kadar kolay ve hem de hor görülerek terk ediliyor? Aklıma hemen bu beldelerin harabeleri geldi, kurdu, kuşu, yılanı, çıyanı geldi. Bu bir yılan, çıyan bile olsa, ondan kopmanın sakıncaları geldi. Sanki gerçekten kuşlar yalnız kalıyor gibi bir duyguyla ayrılıyorduk ve oraya her dönüşte büyük bir tepkiyle o ata ocağına ilgi veya rahatsızca tutum içindeydik. Böyle olması gerekirdi. Ne kavga biliyorsun, ne girilebiliyorsun ve gerçek bir ikilem içinde dolanıp durma söz konusu. Yabancınn, işgalcinin ne kadar seni cezbeden yanları, yerleri, yaşamları da olsa sen tümüyle kopamıyorsun ve bu, işte seni devrime yöneltiyor.

Arayış bu tabii, giderek devrim düşüncesi bunun örgütlü savaşımı oluyor. Biz devrime böyle başladık. Bunları şimdi niçin anlatma gereği duyuyorum? Halen

doğru bir yurda dönüş, ata ocağına dönüşün, insanlığın ocağına dönüşün, insanlığın beşiğine dönüşün anlamını çok az bildiğiniz için söylüyorum. Yıllarca orada kalıp da, güzel bir sayfa açmaya, bir şiirsel sayfa açmaya özen göstermeyenlere bunu söylüyorum. Kaldı ki bana göre gerçekten yaşamın her anı, her günü bir şiirsel anlatım kadar güzel olmalıydı. Tabii sömürgecinin mücadelesine kapılmayacaksın fakat kendinin de sana ilişkin sunabileceği hemen hemen hiçbir şey kalmamış. İnsana gidiyorsun yüzünü çeviriyor, köyüne gidiyorsun fazla umut vaat etmiyor. Kör, naçar biz böyle seyrederdik; Urfa'yı seyrederdik, Diyarbakır'ı seyrederdik, dağları seyrederdik, dağların doruklarındaki kar biraz içimizi aydınlatırdı. Orada bir temizlik vardı, dağların dorukları biraz umutlandırır, muhtemelen bir özgürlük

“Kaldı ki bana göre gerçekten yaşamın her anı, her günü bir şiirsel anlatım kadar güzel olmalıydı”

var. O tarihi harabelerin yanına varırdık, kimlerdi bu insanlar? Orada biraz büyüklüğü gördük. Onlar da bizim gibi bu topraklara yakın yaşamışlar. Kimdir bu büyük kayaları oralara çıkaranlar, o büyük sütunları dikenler, o yazı yazan eller, kim? Onların tutkusu, aşkı neydi? Ve bu kendi cüceliğimiz konusunda bizi utandırır dururdu.

Birecik kalesinin dibinde ilk girdiğinde dikkati çeken hep o sütunlar, o büyük taş parçalarıydı. Ve yine hor görmeye çalıştığım, o kalenin dibindeki dükkanlarda kulakları sağır eden odun kesicilerinin, hayvan satıcılarının, çok ucuz öte-beri satan bir ticaretin ayak sesleri, gürültüsü, alışılmaz sözleriydi. Bir uygarlık köprüsü kurulmuştu. Birecik köprüsü! O köprü sanki bilinmez bir yere senin en değerli nesnelerini taşıyıp götürüyor. Pek anlamlı bulamamıştım gidişi. Tabii bütün bunlar dönmemecesine mi gideceksin, tekrar mı döneceksin sorularını akla getirir. Köprüyü aşmak gerçekten aşmak mıdır, yoksa düşmek midir? Hep öyle ikircikliydi geliş gidişler. Biz metropol günlerine fazla bağlanıp, cazibesine kapılmadık. Belki de o bizim çok

durgunlaştırıcı, hırpalayıcı, çoktan düşürülmüş kişiliğimize görünüşte bir şeyler verebilirdi. Ve biz de iyi almaya çalışıyorduk. Karnı aç olanın midesine her şeyi indirmesi gibi sunulan bir çok şeyi indirmeye çalışırdık. İçinde ne var demeden, ne kadarı zehirler, ne kadarı mide öz suyu haline gelebilir demeden atıştırdık. Ne bulursak atıştırdık, tabii bu, erken yaşta bizi yordu. Pek de iyi bir mide doyurması olmadığı ortaya çıkıyordu. Giderek kendimiz için gerekli olanı almaya çalıştık. İşte bu felsefedir, bu sosyalizmdir, giderek bu devrimci düşüncelerdir. Bu düşünceyle metropollerle tanışmaya çalıştık. Sömürgecilerin hizmetinde olaya yöneldiğimizde de, bir küçük memuru olmaya çalıştığımızda da ilk aklımıza gelenler; “para buradan gelir, paranın bir çekim gücü vardır ama, niçin?” Diyarbakır’a geldik, bir kadastro memuru için eğer kafasını çalıştırır mı iyi bir para yeridir. Rüşvetin baştan çıkarıcı eli cebime girdiğinde kabul etmeli miyim, etmemeli miyim, bu rüşvetçilikle çok alınmış, satılmış kişiliklerden birisi mi oluyorum biçimindeki endişeyi sabaha kadar tartışırken, bir yolunu buldum. Muhtemelen o günün bazı ortamlarına göre devrimci niyetlerim olabilir, ulusal niyetlerim olabilir, bu toplumu bu halinden çıkarmaya benzer bazı tasavvurlarım olabilir, onun için kullanamaz mıyım? Ama bu daha hayırlı olabilir dedim ve indirdim cebe. Bir yatırım oluyor, devrim yatırımı ve 1970’ler böyle karşılandı. Tabii gezdik, gördük, biraz daha ağalığın gücünü gördük, mülkiyeti tanıdık. Kürdistan’a yönelim biraz daha hazırlık istiyordu.

Ben de bir çocuk iken bayrama şen şakrak, rengarenk elbiseler içinde ve oldukça da türkülerle girmek istedim

Görüyorsunuz ki, Newroz günleri daha derinlikli bir düşünceyle ve onun büyük hazırlığıyla karşılanabilir, kurtuluşa çok yakın günler

haline getirilebilir. Kendi şahsımızda onu biraz kanıtlamaya çalıştık. Ben de bir çocuk iken bayrama şen şakrak, rengarenk elbiseler içinde ve oldukça da türkülerle girmek istedim. Halen sözcükler kulağımda vızıldıyor. Ama türküyü de ihanet etmemek için, coşkuya da ihanet etmemek için bu kadar düşünmek zorunda kaldım. Başka türlü bayram olmuyor. Gerçekçi olmanın zamanıdır, öyle olmaya çalışıyoruz.

Bu Newroz yılı madem düşüncede ve hazırlıkta bu kadar büyük kılınmış, o halde büyük yaşanacaktır, büyük savaşarak yaşanılacaktır. Büyük savaşmanın imkanları hiçbir zaman bu kadar gelişkin değildi. Bu yıl böyle karşılanacak ve özgürleştirilecektir.

Engeller nereden gelirse gelsin, imha seferleri nereden ve nasıl başlatılırsa başlatılsın, düşman hangi asırlık ve uğursuz, çok haksız barbar seferlerini imha amaçlı düzenlerse düzenlesin hepsine karşılık ayakta kalma yılı ve bunu daha fazla bir özgürlük yılı haline getirme imkan dahilinde sokulmuştur. Dinleyenlere de benim sözüm, bayram anlayışım budur. Her şeyi vaat etmiyoruz ama yapılanlara bakıldığında ve bir talihsizlik olmasa, bu hazırlıklar özgürleştirmek için idealdir, iddialıdır diyorum.

İnsanoğlu fanidir, ayağı kayar da, düşebilir de ama, yaşarsa ve yetkisi dahilinde olan değerleri takdir ederse, ben de öyle ettiğime inanıyorum- biliyorum ki bu Newroz yılı hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar, hiçbir yıllla ölçülemeyecek kadar büyük özgürlüğün kazanım yılıdır, savaşımın kazanım yılıdır. Bu yılı böyle bir savaşla karşıladık ve bu savaş biraz özgürleştirdi, daha fazla da özgürleştirecektir. Ben tekrar bu temelde tüm halkımızın, tüm partililerin, orduluların ve cephelilerin Newroz’unu kutluyorum, üstün başarılar diliyorum.

Parti Önderliği 21 Mart 1994

ATEŞTEN GENÇLİK DİRENİŞİYLE ZAFER NEWROZ'UNA...

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Gençlik!

Newroz'un bahar kokan dirilişini ve canlılığını, ateş yüklü direnişini ve katıksız inancını yüreğine kuşanmış yeni bir Newroz yılını yaşıyoruz. 2022 yılı Newroz'u tüm değerlerimizin bileşkesi olan Önder APO'nun başlattığı mucizevi özgürlük devriminin 50. yılı olmaktadır. Newroz'un zulüm saltanatını ateşten bir direnişle alaşağı eden gerçeklik bugün Önder Apo'nun 50. yıl yürüyüşünün temel güç kaynağıdır. Aynı biçimde bugün tarihin gelmiş geçmiş en büyük zulüm sistemini Kürtlere uygulayan ve soykırım cenderesi altında yok etmek isteyen hegemonik güçler ve uşağı olarak TC soykırımcılığına karşı Önder Apo'nun çıkışı; baştan aşağı Newroz karakterinde, ruhunda ve etkileyciliğinde gelişmiştir.

Tarihsel Newroz hakikati Önder Apo'da dile gelmiş, Önder Apo Newrozlaşan halk gerçekliğine giden yolları ilmek ilmek dokuyarak, hücrelerine kadar kendisini devrim mücadelesinde eriterek, özgürlüğün fırtınalı, engebeli ve dolambaçlı yollarını aman dilemeden, dur durak bilmeden aşarak NEWROZLAŞMIŞTIR. "Tarih günümüzde gizli, biz tarihin başlangıcında..." sözünün hakikatin dili olarak nasıl kutsal bir anlama sahip olduğu bugün her zamankinden daha iyi anlaşılmaktadır.

Tarih boyunca zorba egemenler ve faşist düzenler halkların hafızasını yok etmek istemişlerdir. Tarihsel gerçekler, yaşanmış sembol yaratımlar, direniş kıvılcımının çakılmasına kapı aralayabilecek her türlü olay ortadan kaldırılmış, hasıraltı edilmiş ya da çok daha trajik sonuçlara neden olacak biçimde ters yüz edilmiştir. Tarihsizlik geleceksizliktir. Tarihsizlik

**"ÖZGÜRLÜK MEŞALESİNİ YÜKSELTEREK ZAFERE
ULAŞTIRMAK ADINA SER VEREN AMA ONURUNDAN TAVİZ
VERMEYEN BİR FEDAİ DİRENİŞ ÇİZGİSİ YAŞAM BULMUŞTUR"**

karanlık labirentlerin kuytuluklarında nereye gittiğini ve nasıl gittiğini anlamadan el yordamıyla yürümeye çalışmaktır, yani bir hiçliğe doğru gidişi ifade etmektedir. Tarih bilinci olmayan halkların ne direniş bilinci, ne özgürlük davası ne de uğruna savaşıacağı ve mücadele edeceği kutsal bir amacı olamaz.

Tarihsel hafıza üzerinde geliştirilen çarpıtma, yabancılaştırma ve imha etme operasyonlarının en zalimcesi Kürtlere karşı uygulanmıştır. Kürtlerin, özgürlüğe dağlarının yüceliği kadar sınır tanımaz bir tutkuyla bağlı olması ve uğruna her

Önder APO, faşist soykırımcı TC Devleti'nin başkentinde diriliş kıvılcımını çakarak Prometheus misali özgürlük ateşini yakmayı başarmış, binlerce yılın zulüm saltanatından tarihin en büyük intikam alma hareketini örgütlemiş ve devrim kervanını tüm Kürdistan'a yaymıştır. Binlerce yıldan sonra Önder Apo'nun çıkışıyla Newroz geleneği tekrardan dirilmiş, bir kişiden binlere, onbinlere, bugünlerde ise milyonlara ulaşan bir direniş seline dönüşmüştür. Gençlere, kadınlara ulaşmış, öncüleştirmiş, devrimin sarsılmaz

“NE ASURLARIN ZULMÜ KAWALARI DURDURABİLMİŞ NE DE ERDOĞAN'IN FAŞİZMİ APOCU GENÇLİĞİ DURDURABİLECEKTİR”

türlü bedeli göze alacak direniş kararlılığını göstermesi tüm Dehak ruhlu zorba sistemlerin korkulu rüyası olmuştur. Bundandır ki Önder Apo ve PKK'ye kadar tarihsizlik ve belleksizlik Kürtlerin kaderi haline getirilmiş, kendi gerçeğinden bihaber, özgürlük dışında tüm sahtelikleri temel yaşam amacı bellemiş, ölüm döşeginde yatalak hale getirilmiş bir duruş hâkim olmuştur. Tarihsel direniş geleneğinden güç alarak fırtınalar koparılması gerekirken mezar sessizliğine gömülmüş bir teslimiyet çizgisi hakim hale getirilmiştir.

kaleleri haline getirmiştir. Özgürlük meşalesini yükselterek zafere ulaştırmak adına ser veren ama onurundan taviz vermeyen bir fedai direniş çizgisi yaşam bulmuştur. Kürdistan'da binlerce yıldan sonra tekrardan Newroz halkı, Newroz gençliği bir çiçeğin boy vermesi gibi yeşermiş, öz suyunu ise Önder APO, İmrallı çarmıh sisteminde günlük öldürme politikasına denk düşecek işkence ve tecride göğüs gererek vererek beslemiştir. “Kurumuş birer tahtaya dönüştüğüne inanan bir halktan”, Newrozların ışığı ve aydınlığıyla ölüm uykusundan uyanan, yüreği ve beyni özgürlük değerlerinin varlığıyla çarpan, baharın engin yeşilliğine bürünmüş Newrozlaşan halk gerçekliğine ulaşmıştır. Tarihin derinliklerinden süzülerek gelen Newroz mirası yeri geldiğinde MAZLUM DOĞAN olup faşist sürülerinin kâbusu olmuş, yeri geldiğinde ZEKİYE, RAHŞAN ve RONAHI olup özgürlük uğruna ateş topu haline gelerek sömürgecilerin beyninde patlamış, yeri geldiğinde milyonların serhildan öfkesine

dönüşerek düşmanı tiril tiril titretmiştir. Newroz efsanesinin günümüze ulaşması tam da bu biçimde hayat bulmaktadır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Bakurê Kurdistan gençliği olarak 50. Önderlik Newroz yılını bu tarihsel mirasın bilinciyle yaşamak ve yaşatmak her şeyden önemli olmaktadır. Yarım asra dayanan mücadele gerçeğimiz Newroz

lıklarını, acısını ve köleliğini yaşatmak istemektedir. Erdoğan-Bahçeli faşizmi Dehaklara rahmet okutmaktadır. Newrozlaşan halkın meşalesini sonsuza kadar söndürmeyi hedefleyen soykırım saldırıları yürütmektedir. Buna karşı direniş meşalesinin sorumluluğunu üstlenerek faşizmin kalelerini tek tek düşürme görevini herkesten daha fazla Bakurê Kurdistan gençliği gerçekleştirmelidir.

“İŞTE ZAMAN APOCU GENÇLİĞİN MÜCADELE SAHNESİNE ÇIKMA ZAMANIDIR ZAMAN FAŞİZMİ İÇİNE GÖMÜLDÜĞÜ BATAKLIKTA BOĞARAK YIKILIŞINI DÜNYAYA İLAN ETME ZAMANIDIR”

partisi olma bakımından rüştünü defalarca ispat etmiştir. Newroz partisinin gençliği ancak bu mirasın dersleriyle kendisini donattığı ölçüde sıfırdan yaratılan değerlere layık olabilir. 50. zafer yılında 100 yıllık imha konseptinin karanlığını parçalamak ancak ve ancak Newroz'un ateşten gençliği olmakla gerçekleşebilir. Kendisini yaratılan direniş değerlerinin aydınlığında eğiten, tarihsel bilincin engin dersleri temelinde örgütleyen ve en imkânsız koşullarda inanarak, iradesini güçlendirerek, bilincini keskinleştirerek devrime yüklenen bir gençliği hiçbir zalim hükümler durduramaz. Bu çok iyi bilinmek durumundadır.

Günümüzün zalim Dehak'ı, AKP-MHP faşist diktatörlüğüdür. Bu faşist rejim Kürdistan'a binlerce yıl gerisinin karan-

7 Yıllık kesintisiz topyekûn direniş, faşist düşmanın hevesini kursağında bırakmış, büyük bedeller pahasına halkımızın onur ve özgürlük bayrağını tüm heybetiyle dalgalandırmaya devam etmiştir. Son kertede faşist soykırımcı düşman bitireceğim dediği anda bitmekten korkar hale gelmiş, yok olmanın derin korkusuyla krizler içerisinde debelenmeye başlamıştır.

7 yıllık topyekun direnişin özeti Önder Apo'nun yarattığı değerler çizgisinin kutsal hakikatini gözler önüne sermiştir. Düşman kim olursa olsun, saldırılar ne kadar ağır olursa olsun, imkanlar ve fırsatlar ne kadar az olursa olsun iman ettiği amaçlar uğruna inancından zerre taviz vermeyen, iradesini zorlukların mayasında çelikleştiren ve bilincin sarsılmaz kılavuzluğunda yola devam

Değerli Yurtsever Gençlik!

eden bir güç kesinlikle alt edilemez. Kürdistan Özgürlük Devriminin faşist sürülerinin yüzüne tokat gibi çarpan sarsıcı hakikati bu olmuştur.

Bakur gençliği de bu değerlere yaslanarak mücadele etmesini bilmelidir. Ne Asurların zulmü Kawaları durdurabilmiş, ne de Erdoğan'ın faşizmi Apocu gençliği durdurabilecektir. Devrim rüzgarı Newroz'un yakınlaştığı bugünlerde her zamankinden daha kuvvetli esmekte, faşizmin kökünü sallamaktadır. Bu aşamayla beraber Bakur Gençliğinin tarihsel rol ve misyonunu oynaması, Apocu ruhu kuşanarak faşizmin Kürdistan'da hüküm süremeyeceğini hamlesel bir çıkışla göstermesi gerekmektedir.

Apocu gençlik tabiri öylesine oluşan bir literatür değildir. Düşmana karşı cesur duruşuyla, halkın mücadeleye çekilmesinde fedakarlık göstermesiyle, mücadele bilincini düşmana karşı sarsıcı eylemler geliştirmede kullanmasıyla, zorluk, imkansızlık, olmazlık tanımadan kendisini örgütlü güç haline getirmesiyle bu kimliğe layık görülmüştür. İşte zaman Apocu

2022 Newroz'u kesinlikle zafer yılı Newroz'u olacaktır. Bakur gençliği düşmanın dayatmalarını ve faşist saldırılarını hiçbir gerekçeye sığınmadan mücadele ve direnişle aşacak iradeyi ve örgütlenmeyi geliştirecek güçte, yetenekte ve kapasitededir. Devrimin öncülüğü görevlerine sahip çıkarak yaşadığı zayıflıkların üstesinden gelerek 2022 Newroz'unu zafer Newroz'u haline getirecektir. Newroz'un direnişçi ruhu ve duygusuyla milyonlarla meydanlara akarak faşizme gününü gösterecektir. Newroz meydanları kesinlikle Bakur gençliğinin ateşten direnişiyle inletilecek, Önder Apo'nun üzerindeki tecrit ve işkenceye karşı 50 yılın birikmiş öfkesi, nefreti ve şiddetiyle ayaklanılacak, zafer serhildanları Kürdistan'ın dört bir tarafına yayılacaktır. Bakur gençliği yeter ki kendisine güvensin, inansın ve şimdiye kadar yapılanların mirasıyla düşmanın üzerine yürüsün. Andımız olsun ki Kürdistan'ı cehenneme çevirmek isteyen

“ZAMAN 50. ÖNDERLİK NEWROZ’UNU KÜRDİSTAN HALKLARININ BAYRAMINA DÖNÜŞTÜRECEK DİRENİŞ ÇİZGİSİNİ GELİŞTİRME ZAMANIDIR”

gençliğin mücadele sahnesine çıkma zamanıdır. Zaman faşizmi içine gömüldüğü bataklıkta boğarak yıkılışını dünyaya ilen etme zamanıdır. Zaman 50. Önderlik Newroz'unu Kürdistan halklarının bayramına dönüştürecek direniş çizgisini geliştirme zamanıdır.

soykırımcı sömürgeci TC faşistlerine esas cehennemi bizler yaşatacağız ve Orta Asya'ya kadar kovalayana kadar durmayacağız. 50. Önderlik zafer Newroz'u şimdiden tüm Kürdistan gençliğine kutlu olsun. Genç başladık, genç başaracağız...

8 MART'TAN NEWROZA DİRENİŞ RUHUyla ZAFER BAYRAĞINI DALGALANDIRALIM

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Evren bir diyalektik sonucunda var olmuştur. Bununla birlikte insan yaşamı da buna göre şekil almıştır; iyi-kötü, güzel-çirkin, doğru-yanlış.... Tarih boyunca bu diyalektik toplumlar ve iktidarlar açısından da belirleyici bir rol oynamıştır. Toplum karakteri demokrasi, komünal yaşamı temsil ederken; iktidar, zorbalığı, baskıyı, sömürüyü temsil etmiştir. Kürdistan tarihi de böylesi örneklerle doludur. Geçmişten günümüze kadar hükmedenler, Kürt halkına ve Kürdistan halklarına dönük kırım politikası uygulayarak bu topraklara ait tek bir değer bile yaşatılmaması için elinden geleni ardına koymamıştır. Buna karşı belirli dönemlerde tarihin seyrini değiştiren büyük çıkışlar yaşanmıştır. Büyük çıkışları yaratanlar ise halklar tarafından kahraman, devrimci olarak tanıma kavuşmuştur. Kürdistan toprakları da böylesi çıkışlara ev sahipliği yapmış ve en değerli miras olan “mücadele” ve “direnış” ruhunu bırakmıştır.

Bilindiği gibi Mart ayı, Kürdistan tarihi ve halkı açısından her zaman büyük bir önem taşımıştır. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve Newroz gibi tarihi öneme sahip günler bu ay içerisinde yer

almış ve 21 Mart’tan 28 Mart’a kadar geçen süreç Önderliğimiz tarafından Ulusal Kahramanlık Haftası olarak tanımlanmıştır. İşte bu sebepten Mart ayı dirilişin, direnişin, mücadelenin ayı ve kahramanlıkların göklere dayandığı bir ay olmuştur. Partimiz PKK de böylesi bir mirası devralarak Kürt halkına dönük yürütülen faşizm ve soykırım uygulamalarına karşı direniş ve mücadeleyi geliştirmiş ve yaşamak için mücadelenin en temel gerekliliğimiz olduğunu ortaya koymuştur. Önder APO, Kürt halkını, kadınlarını ve gençlerini derin bir uykudan uyandırmış, dirilişin tohumlarını beyinlerde ve yüreklerde tekrardan canlandırmıştır. İşte bununla birlikte Newrozun adı aynı zamanda direnişlerin, serhildanların, isyanların ve yeniden yaşamın adı olmuştur. Newroz, başlangıcından günümüze kadar sürekli olarak mücadele çitasını arttırmış ve özgür yaşamın müjdeleyicisi olmuştur. Bu temelde Newroz ateşini yaşam ve direniş ateşine çeviren, bugünü böylesine anlamlı ve değerli kılan başta öncü kahramanlarımız Mazlum Doğan, Sema Yüce, Zekiye Alkan, Rahşan Demirel, Ronahi ve Berivan yoldaşlar şahsında bütün Newroz şehitlerini saygı ve minnetle anıyor ve onların yaktıkları ateşin gürlleştiricisi ola-

çağımızın, ve bütün insanlığı bu ateşle birleştireceğimizin sözünü veriyoruz.

Tarih boyunca gösterilen her türlü direniş, yapılan her türlü inkar ve zorbalık sonucunda gelişmiştir. aynı zamanda çıkan her türlü direnişe karşı da faşist iktidar güçleri baskı ve şiddetini daha da arttırmıştır. Faşist soykırımcı TC Devleti, Kürt halkını var eden tüm kimlik değerlerine saldırmış ve bu değerleri ayaklar altına almak istemiştir. Kürt halkı şahsında 50 yıllık süreç içerisinde gelişen mücadeleye karşı, yani bu süreç içerisinde gözlemini açan, yüreğini ve beynini özgür bir yaşam aşkıyla dolduran Kürt halkına her türlü zulmü uygulamıştır. Soykırım politikalarına ara vermeden fiziki, zihni ve ruhi olarak Kürt halkı çökertilmek istenmiştir. Kürtler TC faşist soykırımcı rejimi tarafından geçmişten günümüze kadar sürekli olarak özel savaş uygulamalarına tabi tutulmuş, yok edilme politikalarıyla karşı karşıya kalmıştır. Köyler yakılmış, insanlar göçertilmiş, zindanlara atılmış, katledilmiştir. İnce ve kaba bütün işkence yöntemleri denenmiş, bu yöntemlerle halkın iradesi kırılmaya çalışılmıştır. Fakat düşman kendi politikalarına karşı daha da büyük irade ve azimle karşı karşıya kalmıştır. Yine Kürt kadınları adeta sindirilmiş, faşist iktidar sistemi içerisinde eritmeye çalışılmış ve tanrıça kültüründen geriye sadece kırıntılar bırakılmıştır. Kadın, hem fiziki hem ruhi hem de psikolojik olarak saldırılara maruz kalmış ve

köleliği giderek derinleştirilmiştir. Evde kocasının karısı, çocuklarının annesi olmaktan öteye gidememiştir. Binyıllarca yaşadığı özgürlük hasreti faşizmin ağlarına takılı kalmıştır.

İşte böylesi faşist bir sistemin içerisinde sosyalist bir örgüt olarak Partimiz PKK açığa çıkmış ve bugün bütün insanlığın umut kaynağı haline gelmiştir. Şüphesiz bunun esas yaratıcı gücü Önderliğimiz ve özgür yaşam yolunda şehit olan öncü kahramanlarımız olmuştur. 50 yıllık PKK mücadelesi ve Önderliğimizin yaratımları bütün insanlığın özgür yaşam kılavuzu olmuş ve başta Kürt kadınları olmak üzere erkek egemen zihniyete karşı başkaldıran bütün kadınlar çözümünü Önderliğimizde bulmuştur. Tarihte birçok devrimci, adını insanlığın beynine, hafızalarına kazımıştır. Fakat hiçbir önder, Önderliğimiz kadar kadın özgürlüğünü en birincil gereklilik olarak ele almamış ve bu konu Önderliğimiz kadar önemsenmemiştir. Bu yüzden 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bütün kadınlar için büyük bir önemi ifade ederken Kürt kadınları için daha farklı bir anlama ulaşmıştır. Önderliğimiz 8 Mart'ı ele alırken "Alışlageldiği gibi, "8 Mart, dünya kadınlığı açısından ne anlama gelebilir" diye bir soru sorulduğunda; verilecek cevap; derinleşmiş bir köleliğin hatırlanması, anılması, çok sembolik ve hatta bana göre biraz da gayriciddi bir önemin verilmesi anlamına gelir. Neden bir gün kadın günü oluyor? Yaşamın

"Newroz; güzelliği, canlılığı, yeniliği temsil ederken bir de direnişi ve serhıldanları temsil etmektedir"

“Önderliğimiz 50 yıllık aralıksız mücadele süreci boyunca insanlığın kaderini değiştirecek bir felsefenin ve ideolojinin mimarı olmuştur”

vazgeçilmez bir ögesi neden bir günde anılmaya geliyor? Ve buna anneler günü gibi bir günde hediye ediliyor. Bunlar bana göre samimiyetsizliğin ifadesidir, bunu aşmak gerekir. Bütün günleri “8 Martlar” gibi geliştirmek, ele almak gerekir.” değerlendirmesinde bulunmuştur. Çünkü 8 Mart, kadınların özgürlük talebinin hep bir ağızdan dile geldiği, kadınların fiziki ve zihniyetteki birlikteliğinin erkek egemen devlete karşı adeta öldürücü bir vuruş darbesi olduğunu göstermiştir. Önderliğimizin yaratmış olduğu Kadın Özgürlük İdeolojisi de bugüne bu biçimiyle anlam yüklememizi sağlamıştır. Bu temelde her 8 Mart gününde gösterilen muhteşem direnişler özgürlüğe bir adım daha yaklaştığımızı, özgürlüğü başkalarından talep ederek değil, ancak ve ancak kendi yaratacağımız mücadele sonucunda elde edebileceğimizi göstermiştir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Yine yeni bir Newroz yılına giriyoruz. Newroz; güzelliği, canlılığı, yeniliği temsil ederken bir de direnişi ve serhıldanları temsil etmektedir. Bahar ayları özellikle de Newroz günü Kürt halkı ve kadınları için direnişlerin zirveye ulaştığı zamanlar olmaktadır. Direnişin zayıflatılmak istendiği dönemlerde büyük çıkışlar yaratılarak, direniş yükseltilmiştir. Mazlum Doğan bunun en büyük örneklerinden biri olmuştur. Öncü komutanımız Mazlum Doğan, Diyarbakır Zindanında üç kibrit çöpüyle Newroz ateşini yakarken zafere giden yolun direnişten geçtiğini ifade etmiştir. Newrozlaşan, bedenlerini serhıldan ateşine dönüştürenler bir de Kürt kadın-

ları olmuştur. Sema Yüce yapmış olduğu eylemle 8 Mart’tan 21 Mart’a bir köprü olmak istediğini belirtmiş, Zekiye Alkan, Rahşan Demirel, Ronahi ve Berivan yoldaşlar ise direniş ateşinin hiç söndürülemeyeceğini göstermişlerdir. Önderliğimiz Newroz şehitlerinin gerçekleştirdikleri eylemlere ilişkin; “Bazı canlar, bazı doğru fikirlere ve mesajlara kendilerini böyle katarak karşılık veriyorlarsa, bu fikirler ve açıklamalar ölümsüzdür. Görülüyor ki, her eylemin büyük bir kahramanlık değeri var; tarihsel, sosyal ve siyasal gerçeklikte bir dönüşüme yol açması durumu var. Bunun sadece bir şartı var; o da kendilerini bağlı hissedenlerin “ben de onların ardılıyım, onlara bağlıyım” diyenlerin bu dürüstlüğü göstermeleri; kendilerini şehitlerin uğruna varlıklarını adadıkları, amaca bağlı tutmaları, burada tutarlı ve dürüst olmalarıdır. Gerisi gelir, gerisi zafere kadar adım adım kazanılır.” belirlemesinde bulunmaktadır. İşte Newroz Kürtler için, Kürt kadınları için artık ölümsüzlüğün temsili olmuştur.

8 Mart ve Newrozla birlikte Kürt kadınları bilinçlenmiş, güçlenmiş, serhıldanların gelişmesini sağlamıştır. Kürt kadınları, özellikle de genç kadınları her geçen 8 Mart ve Newroz sürecinde direniş bayraklarını daha da yükseltmiş ve Zekiyelerden, Rahşanlardan aldıkları mirasın sürdürücüsü olmuşlardır. Meydanları zılgıtlarıyla titreten kadınlar, mücadele yoluna dayadıkları merdivenlerden adım adım çıkarak özgürlüğe yükselmişlerdir. Bu bilincin yaratıcısı şüphesiz Önderliğimiz olmuştur. Bu yüzden de yaratılan tüm kazanımları başta da Önder APO’ya borçluyuz.

Bu yıl, Newrozla birlikte 50. Önderliksel doğuş yılına giriyoruz. 50 yıllık mücadele tarihimizde kesintisiz, emsalsiz direniş ve kahramanlık örnekleri sergilenmiştir. En büyük direnişi de kuşkusuz Önderliğimiz 23 yıldır İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisinde vermektedir. Önderliğimiz, 50 yıllık aralıksız mücadele süreci boyunca insanlığın kaderini değiştirecek bir felsefenin ve ideolojinin mimarı olmuştur. Kürtlere tekrardan kimlik, dil ve duruş kazandırmıştır. “Kimsenin adını bile ağzına almak istemediği bir halkın yurtseverliğini biz yaptık” derken Kürt gerçekliğini bu şekilde ortaya koymuştur. Yaratılan gerilla ordusuyla binlerce Kürt kadını devrim saflarına yönelmiş ve Kürdistan özgürlük devrimine yön vermiştir.

Kürt kadınlarının özgüvenli ve iradeli duruşu Kürt toplumuna cesaret vermiş ve Kürt halkı içerisinde ciddi bir zihniyet devrimi başlatmıştır. Özellikle Kürdistanlı genç kadınlar olarak bunun anlamını kavramak ve bilince çıkarmak zorundayız. Yarım asırlık Önderlik mücadelesi bizler için tarihi bir öneme sahiptir. Çünkü özgür kadın duruşu bu süreçte gelişmiş ve bununla birlikte Kürt genç kadınları Kürt halkının öncü gücü olmuştur. Önderliğimiz gençliğe olan bağlılığını, inancını her fırsatta dile getirmiş ve bu temelde Kürt gençliğine sınırsız cesaret aşılamıştır. Kürdistanlı genç kadınlar olarak bu inanca ve bağlılığa sahip çıkmak temel görev olmaktadır. Özellikle 50. Önderliksel doğuş yılını 8 Mart ve Newrozla daha anlamlı kılmak ve bu süreci, mücadeleyi en üst aşamaya çıkararak karşılamak gerekmektedir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Genç kadınlar bu 8 Mart'ta faşist-soykırımcı kadın düşmanı AKP-MHP rejimine büyük bir cevap niteliğinde, bütün alanlarda özgürlük sloganlarını haykırarak katılmalıdır. Yine 8 Mart'tan 21 Mart'a kadar kadın direniş ruhunu açığa çıkaracak bir biçimde, Newroz ateşi etrafında direniş daha da yükseltilmelidir. Kürdistanlı genç kadınlar bu süreçte öncülük rolünü oynayarak bugünün Dehaklarını yer ile yeksan edebilecek güçte ve potansiyeldedir. Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler bedenlerini ateşe verirken gelişen serhildanların müjdeleyicisi olmuşlardır. Bütün bunlar özlenen özgür yaşamı kurmak için gerçekleştirilmiştir. Bu temelde Kürdistanlı genç kadınlar hangi direniş mirasını devraldıklarını bilmeli ve buna denk düşecek bir direniş sergilemelidir. Önderliğimiz “Özgürlük kolay olsaydı Ronahi ve Berivan kendilerini yakmazdı” derken özgür yaşamın bedeller istediğini, ama her bedelin de özgür yaşama değeceğini göstermektedir. Bu yüzden gösterilen hiçbir direnişin bedelsiz olmayacağı bilinmelidir ve buna göre mücadele edilmelidir. Çünkü özgürlük amacına ulaşmanın tek yolu verilecek olan bedeller sonucunda gelişecektir. Son olarak bu Newrozu Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlama, Kürdistan'da zaferi gerçekleştirme Newroz'un olarak ele almamız gerekmektedir. Bütün genç kadınları 8 Mart ve Newrozun güzelliğiyle, baharın yenilik coşkusuyla ve direniş ruhuyla mücadele alanlarına akmaya ve zaferi garantileyen temel öncü güç olmaya çağırıyoruz.

“Özgürlük
kolay olsaydı
Ronahi ve Berivan
kendilerini
yakmazdı”

BU HAKİKAT ARAYIŞI SON BULUR MU?

Zerya Bagok

Kürdistan ve Kürt gerçekliğinin acılarını, kahramanlıklarını, direnişlerini satırlara dökmek yetmeyecek elbette. Çünkü bu topraklar binlerce yıldır yasaklı gülüşlere, özlemlere, hasretlere ve tutkulu yaşamlara ev sahipliği yapmış. Bir de ihanetlere, katliamlara, kırımlara tanıklık etmiş; binlerce kahramanı uğurlamış ceng meydanlarına giderken. Böyle bir gizemi var yaşadığımız coğrafyanın. Bir de bu toprakları anlamlı kılanlar var; fikirleri, eylemleri, isyanlarıyla başkaldırı tohumlarını serpiştirerek direnişle bezenmiş bir ülkeye çevirenlerdir onlar. Kawalar, Derwêşler, Rindêxanlar, Leylalar, Alishêrler, Mazlumlar, Saralar, Zılanlar, Zekiyeler, Rahşanlar ve binlercesi... Bir halkın kaderini belirleyen, geçmiş ve geleceği arasında köprüler kuran ve yüreklerin en değerli köşesinde hiç unutulmamacasına yer alanlardır onlar. Çünkü onlar sadece kendilerinin olmaktan çıkıp bir halkın, insanlığın olmayı tercih etmiş; aşkı da, sevgiyi de, kavuşmaları da bu gerçeklikte bulmuşlardır. Ve her giden ardından

“ülkenin özgürleştirilmesi” vasiyetini bırakmıştır. İşte direnmek bu yüzden bu kadar kutsal, bu kadar eşsiz ve vazgeçilmez.

Kürdistan’da doğan her insan tarihin dehlizlerinden gelen bir direniş mirasına sahiptir. Bilsin ya da bilmesin tarihinde ve ruhunda bu vardır. Bu yüzden her zaman sistem karşıtı, muhalif ve aykırı olmuştur Kürt gençleri. Katiller hep çalmak istediler bizden en temiz yürekleri. Hatırlamak gerekir Uğur Kaymaz’ı. Daha 12’sinde olan küçücük bedenine 13 kurşunu sıkın

**“Kürdistan’da doğan
her insan tarihin
dehlizlerinden gelen bir
direniş mirasına sahiptir”**

alçak düşmanı hafızamıza kazıyıp unutmamak gerekir. Karakaşlarına can verilecek Berkin Elvan’ı hatırlamak gerekir belki de. Ceylan Önkol’un bedenini unutmamak bir de. Ve katledilen Kemal

Kurkut'u hep hatırlamalı. Çünkü her Kürt genci gibi Kemal Kurkut'ta Kürtlüğü, insanlığı alçakça yok etmeye çalışan faşist TC Devleti'ne, onun sistemine, düzenine karşı başkaldırıp sürekli olarak doğrunun ve hakikatin peşinden koşma arayışında olmuştur. Sormak gerek peki hakikati öldürmek bu kadar kolay mıdır? Birkaç kurşun yeter mi? Haykırmak gerek son nefesimize kadar "Bu hakikat arayışı son bulur mu ?" İşte bunu haykıran Kemal'i

Newroz günü katlettiler. Ama bilmeliler ki bir Kemal gider bin Kemal gelir. Nasıl ki bir Kemal Pir gidip bin Kemal Pir geldiyse...

Kemal Kurkut, 1994 yılında Kürt, Alevi ve beş çocuklu bir ailede dünyaya gelir. Ailesi aslen Adıyamanlı olan Kemal, Malatya'da doğar ve büyür.

Babasını daha küçük yaşta kaybeden Kemal'i annesi Sıcan Kurkut çok zor şartlar altında çalışarak büyütür. Ailesinin, kardeşlerinin politik duruşları sürekli olarak devlet faşizminin baskılarına maruz kalmalarına neden olur. Kemal daha ilkokul sıralarındayken faşist TC Devleti'nin eğitim kurumlarında yer almak istemez ve okulu terk eder. Daha küçük yaşlarda ailesine ekonomik destek sağlayabilmek için çalışmak zorunda kalır. Kemal çocuk yaştan itibaren müziğe ilgi duyduğu için, daha sonra üniversiteye giderek Güzel Sanatlar Fakültesine kaydolar.

2013 yılında İstanbul Gezi Parkı'nda başlayan direniş Kemal'i en çok etkileyen ve çelişkilerinin artmasına sebep olan olay olur. Daha sonra 2015

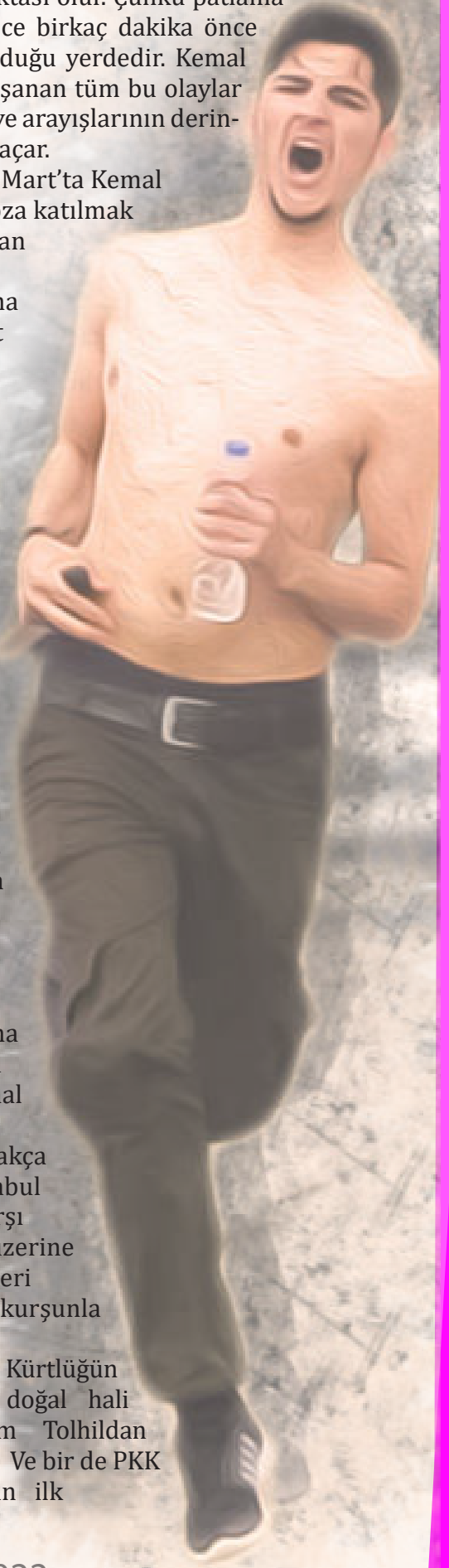
yılında Ankara'da düzenlenen miting sırasında faşist TC Devleti'nin eliyle gerçekleşen patlamada 100'den fazla kişinin yaşamını yitirmesi Kemal için bir dönüm noktası olur. Çünkü patlama olmadan sadece birkaç dakika önce patlamanın olduğu yerdedir. Kemal Kurkut için yaşanan tüm bu olaylar çelişkilerinin ve arayışlarının derinleşmesine yol açar.

2017 yılı 21 Mart'ta Kemal Kurkut Newroza katılmak için Malatya'dan Amed'e gider. Newroz alanına girerken faşist

**"Newroz,
Kemal Kurkut
için kendini
bulma, bilme
zamanı
olmuştur"**

düşman polisleri tarafından durdurulup kıyafetleri çıkarılmak istenir ve Newroz alanına girmesine izin verilmez. Kemal düşmanın bu faşistçe ve alçakça yaklaşımını kabul etmeyerek karşı çıkar. Bunun üzerine düşman polisleri tarafından iki kurşunla katledilir.

Aleviliğin ve Kürtlüğün en sade ve doğal hali yaşanır kadim Tolhildan coğrafyasında. Ve bir de PKK yurtseverliğinin ilk

filizlendiği topraklardır. Kutsallığını bununla tanımlamak gerekir belki de. Çünkü Sinan Cemgillerin, Hakilerin, Mazlumların, Kemal Pirlerin estirdiği devrim rüzgarları geçmiş ve izleri takılmıştır dağlarına, ovalarına, sokaklarına. Sonra Erdallar, Besêler, Zilanlar, Kasım Enginler, Atakan Mahirler, Nurhaklar, Mahir Botanlar ve Hüseyin Malatyalar takılır geçmişten kalan izlere. Böylesi onurlu kişilikleri büyütmüş bağrında. Ve katledilen bir halkın en soylu,

liğini, Kürdistan coğrafyasının acılarını hissetmek gerekir.

Kemal'de ilk defa ait olduğu gerçekliğin, direnişin, mücadelenin, umudun hep bir ağızdan haykırıldığı mekâna gitmişti. Dili yok sayılan, fikri yasaklanan Kemal, Amed'in direniş ve serhildanla özdeşleşen Newroz meydanında kendisini ifade edecek ve geçmişinde açılan yaraları burada intikam yeminine dönüştürecekti. Kendi diliyle özgürlük türkülerini, sloganlarını haykıracaktı.

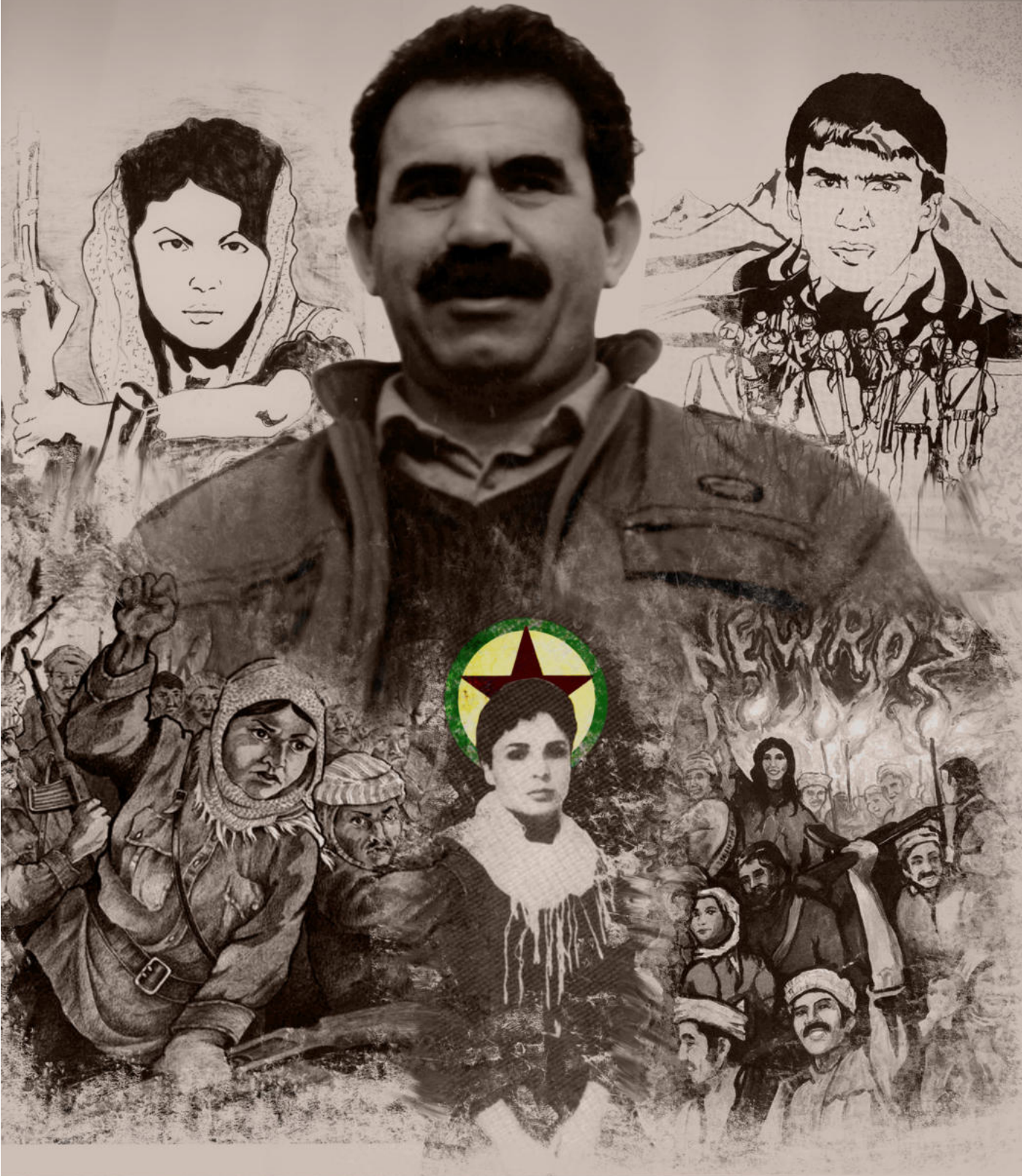
**“Aleviliğin ve
Kürtlüğün en sade
ve doğal hali yaşanır
kadim Tolhildan
coğrafyasında”**

onurlu kişiliklerini çıkarmıştır tarih sahnesine. Çünkü düşman Kürdistan'ın bu kutsal semalarında en şiddetli biçimiyle göstermiştir yüzünü; geçmişte ve günümüzde...

Katliamın izleri vardır hafızalarda. Kapılarına kan kırmızısı işaretler atılıp yaşamdan kopartılan, kendi topraklarından göçertilen, dilinden, kültüründen en acımasız bir biçimde ayrı düşürülen bir halkın acı feryatları cınlar her yeni doğan bebeğin kulaklarında. Kemal böylesi bir toprağın çocuğudur ve o, Nurhakların asi, baş eğmez çocuklarının bıraktığı cesaret hırkasını geçirir üstüne.

Kemal Kurkut'u anlamak, bilmek için yaşadığı coğrafyayı, kültürünü, direniş tarihini bilmek gerekir. Kemal Kurkut'u anlamak için yaşanan Kürt halk gerçek-

Newroz, Kemal Kurkut için kendini bulma, bilme zamanı olmuştur. Bu yüzden sırtından vurularak alçakça katledilmiştir. Kürt olarak doğmak düşman için geçerli bir sebeptir. Fakat Kemal Kurkut Kürtlükle birlikte onuru ayaklar altına alınmak istenen milyonlarca insanın baş eğmeyen duruşunu temsil etmiştir. Düşmana karşı çıkarken katledilenlerin sesi yankılanmıştır kulağında. Erdalların, Zilanların özgür ülke özlemleri konmuştur yüreğinin en fırtınalı köşesine, Mazlumların cesareti sinmiştir genç bedenine. Bu yüzden Kemal Kurkut faşizme karşı onurlu, baş eğmez Kürt gençliğinin duruşu, temsili olmuştur. Özgür Önderlik ve özgür ülke hülyası gerçekleşinceye kadar ne Kemal Kurkutlar bitecek ne de hakikat savaşı son bulacaktır. Bu böyle biline...

Önderlikle her zaman yeni başlangıçlar yapmak

Önder APO; İnsan Kişiliğinde Değişimi ve
Dönüşümü Yaratma Ustasıdır

ÖNDERLİKLE HER ZAMAN YENİ BAŞLANGIÇLAR YAPMAK

Cemal Şerik

Önder Apo ile 1976 yılının son aylarında karşılaşma şansına sahip oldum. Şans diyorum çünkü bir hareketin bir halkın önderini görmek, onunla karşılaşmak, tanışmak herkese nasip olacak bir ayrıcalık değildi. Önder Apo ile karşılaşmak ve onunla tanışabilmek o nedenle de benim için herkesin sahip olamadığı bir şansa kavuşmak anlamına gelmişti.

O zaman 14 yaşında bir ortaokul öğrencisiydim. Hukuk karşısında hala reşit olarak kabul edilmeyen bir yaşta bulunuyordum. Ancak devrimcilerin isimlerini, eylemlerini 9-10 yaşlarındayken aile ve yakın akraba çevresi içerisinde yer alan üniversite öğrencilerinden duymuştum. Anlatımları bende derin bir ilgi ve merak uyandırdığı gibi, kafamda kahramanlarıma ve idollerime kavuşmamı sağlamıştı. Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve yoldaşları benim için böyle bir anlam ifade etmişti. Onlar devrimcilerin olduğu kadar bir halkında önderleriydiler. Önder Apo'da benim için böyle bir anlam ifade etmekteydi. O nedenle onunla karşılaşmak, tanışmak benim için tarihi olduğu kadar, devrimci yaşamım için de bir dönüm noktası anlamına gelmekteydi. Önder Apo'nun geleceğini, APOCU Hareketin o zamanki kadrolarından olan abimden öğrenmiştim. Bende o yaşma rağmen APOCU Hareketle ilişkilendirilmiş,

eğitimlerine ve pratik çalışmalarına katılmaya başlamıştım. Yani safımı belirlemiştim.

O günün akşam saatleri öncesinde oturduğumuz mahalledeki (Ankara-Tuzluca) APOCU olarak bilinenlerin çoğunluğu birer- ikişer eve; toplantı yerine gelmeye başlamıştı. Bu gelişler tamamlandıktan sonra Önder Apo yanında bir arkadaşla geldi.

Önder Apo önce aile ile tanışıp birlikte akşam yemeği yedikten sonra kısa bir sürede olsa yaptığı sohbetin ardından, toplantı için gelen arkadaşların olduğu yere geçti. Toplantıya benimde içerisinde yer aldığım yirmiye yakın arkadaş katılmıştı. İçlerinde en genç olanı bendim. Yine Ş. Şahin Kılavuz ve Haydar Altun arkadaşlar da toplantıya katılanlar arasındaydı. Toplantı gece saat 11-12'ye kadar sürdü. Konu olarak da sömürgecilik ve Kürdistan tarihi, Kürdistan'ın dört parçaya bölünmüşlüğü ve o gün içerisinde bulunduğu siyasal ve toplumsal durum ele alınmıştı. Tabi bu anlatımlar yapılırken Osmanlı ve TC tarihinin de konuyla ilgili kısımlarına yer verilmişti. Toplantıya katılan diğer arkadaşlar gibi bende etkilenmiş, büyük bir ilgi ve merakla dinlemiş, eğitimlerden edindiğim alışkanlıkların etkisiyle notlarda almıştım.

Önder Apo hiç ara vermeden saatlerce anlatmıştı. Öyle ki, orada bulunan herkesi

anlatımlarına odaklamıştı. Konuşurken de gözlerini toplantıda yer alan arkadaşlardan ayırmıyordu. Orada bulunan herkesi tanımaya ve anlamaya çalışıyor, uyanan merakı gidermek için de değindiği bazı hususları biraz daha ayrıntılandırma gereği duyuyordu. Önder Apo konuşmasını tamamladıktan sonra söz almak, soru sormak isteyenlerin olup olmadığını anlamak için arkadaşlara bakarak biraz bekledikten sonra toplantıyı tamamladı. Önder Apo ve onunla birlikte birkaç arkadaşın ardından sırayla toplantıya katılanlar birer-ikişer, 5-10 dakika aralıklarla evden ayrıldılar.

Önder Apo ile bu şekilde karşılaşmak, tanışmak o zaman bende Deniz Gezmiş'i, Mahir Çayan'ı görmek ve tanımak gibi bir etki yaratmıştı. Önder Apo'yu daha sonra da 1978'in son bahar aylarına kadar defalarca görme, onunla konuşma, anlatımlarını dinleme şansına sahip oldum. Bu konuda o zamanki örgütsel ilişkiler içerisinde kendimi en şanslı olanlardan biri olarak gördüm.

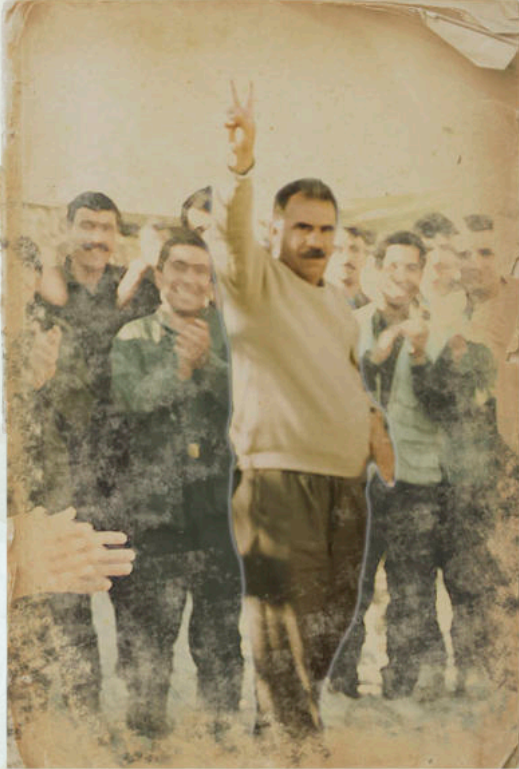
Açık sözlüydü ve ne düşünüyorsa doğrudan anlaşılmasını sağlıyordu

Önder Apo ile karşılaştığım, konuştuğum anlarda onun anlatımlarını ilgiyle, merakla dinleyerek anlama

arayışı içerisinde oldum. Böyle bir arayışa neden olan da Önderliğin anlatımları ve üzerimde yarattığı etki oluşturmaktaydı. Bir de Önderlik büyük bir ciddiyetle söylenenleri dinliyor ve karşısındakinin anlatımlarına değer veriyordu. Aradaki yaş farkına da hiç bakmıyordu. Onu dinleyen herkese adeta akranıymış gibi yaklaşıyordu. Konuşması için teşvik ediyor, cesaret ve güç veriyordu; söylenenleri önemsiyor, sorulan soruları cevaplandırıyordu. Onunla konuşup ikna olmadan ayrılan yoktu. Açık sözlüydü ve ne düşünüyorsa doğrudan anlaşılmasını sağlıyordu.

Bir defasında bizlerin evde hazır olmadığı bir gün Önderlik eve geliyor ve birkaç saat orada kalıyor. O zaman tesadüfen eve kardeşlerimin okul arkadaşlarından Elazığlı olan bir arkadaşı geliyor. Bu kişi daha çok Mahir Çayan düşüncesini savunduğunu iddia eden hareketlere ilgi duyuyor. Fakat Önder Apo'yu tanımıyor. Sohbeta başlıyorlar. Önderlik, misafirin sorularına verdiği cevaplarla onu etkiliyor. Öyle ki, Önderliğin dile getirdiği tüm düşüncelerde ikna oluyor. Oradan ayrılırken de böyle bir kimseyle daha önce hiç karşılaşmadığını belirtiyor. Aradan bir süre sonra tekrar Önderliği görme umuduyla geliyor. Fakat Önderliği göremiyor. Kardeşlerimle yaptığı konuşmada daha çok Önderliğin onun üzerinde yarattığı etkiden bahsediyor ve açıkça Önderliğe katılma yönünde olan istemini belirtiyor.

Önder Apo'nun konuştuğu kişiler üzerinde yarattığı etki, sadece devrimci mücadelede militanlık iddiası olanlarla da sınırlı değildi; halktan devrimcileri seven, onlara imkanlarını sunan ve destekleyenler üzerinde de benzeri bir etkide bulunuyordu ve onu tanıyan kim olursa olsun, mutlaka üzerlerinde unutamayacakları bir etki yaratıyordu. Bu etki tamamen Önder Apo'nun içtenliğinden, doğruluğuna inandığı görüşlere inanmışlığından, verdiği

"Onunla konuşup ikna olmadan ayrılan yoktu"

güvenden, bilgeliğinden kaynağını alıyordu.

Önderlikle aradan geçen 18 yıl sonra yeniden karşılaşma şansına sahip oldum. Bu sefer zindandan çıktıktan sonra bu karşılaşma gerçekleşmişti. Önderliği en son gördükten kısa bir süre sonra Ankara'da polis tarafından

"Tabi ilk başta beni heyecanlandıran, dinleyeceklerimden önce Önderliği yıllar sonra yeniden görmek, onun sahasında olmaktı"

bir akrabamla birlikte gözaltına alınmış, sonrada kısa bir süre cezaevinde tutuklu kalmıştım. 1979 yılının Ocak ayının ortalarında çıktıktan sonra, bir süre daha Ankara-Abidinpaşa lise eğitimine devam etmiş, düşünce de okulu hepten bırakmış, farklı bölgelerde yürütülen çalışmalara dahil olmuşum. Bu çalışmalar esnasında da 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra 1981'de Temmuz ayının sonlarında İzmir'de tekrar polis tarafından yakalanarak zindana alınmıştım. Bu sefer zindanda 15 yıl gibi bir süre kalmıştım. Önderlikle 18 yıl aradan sonra yeniden karşılaşmam yaşanan böyle bir sürecin ardından gerçekleşti.

Önderliği, PKK'yi, mücadeleyi, yaşananları asıl olarak Önderlikten, onun anlatımlarından anlamak ve öğrenmek gerekiyordu.

Zindan yaşamı süresinde Önderliği, mücadeleyi, yaşananları izleyerek, okuyarak, zindana girdikten daha sonra mücadele ederken tutsak düşen yoldaşlarla konuşarak, tartışarak anlama ve takip etme çabası içerisinde olmuşum. Kuşkusuz bunun kazandırdıkları vardı. Ama yeterli değildi. Önderliği, PKK'yi, mücadeleyi, yaşananları asıl olarak Önderlikten, onun anlatımlarından anlamak ve öğrenmek gerekiyordu. Tabiri caizse Önderliğe yeniden katılarak öğrenmek gerekiyordu. Önderliği ideolojik grup

döneminde tanımış ve uzun süre mücadele saflarında yer almak önemliydi. Fakat bunlar yeterli değildi. Dirilişin tamamlandığı, kurtuluş mücadelesinin yaşandığı, ordulaşıldığı bir sürece gelinmişti. PKK bu süre içerisinde adeta yeniden inşa edilmiş, üçüncü-dördüncü nesil katılımlarının omuzları üzerinde yürütülen bir mücadele haline gelmişti. Bunlar görmezden gelilemezdi. Hiçbir şey zindana alındığımızda, geride bıraktığımız gibi kalmamıştı.

Gelişme çok hızlı olmuş ve devasa boyutlara ulaşmıştı. O nedenle de arada olan bu uçurumu gidermek için Önderlikten PKK'yi, mücadeleyi, katedilen mesafeyi öğrenerek, kendimi yeniden yapılandırmam gerekiyordu. Bunun dışında da yapacak başka bir şeyde yoktu.

Zindandan 1996 yılının Mayıs ayının son günlerinde çıktıktan kısa bir süre Yunanistan'a geçmiş, oradan da 1996 yılının Temmuz ayının ilk günlerinde Önderlik sahasına; Parti Merkez Okulu'na ulaşmıştım. Heyecanlı bir gelişti. Önderlik geldiğimde orada değildi. Birkaç gün sonra ders başladıktan sonra Önderliğin geleceği bilgisi geldi. Okul bu bilgiye göre teyakkuza geçti. Ve okul içerisinde Önderliğin gelişini beklemeye başladık. Önderlik okulun kapısında görününce hep birlikte ayağa kalkarak, selamladık; oturmamızı işaret edince de sandalyelere oturduk. Artık Önderliği dinlemeye hazırдық. Tabi ilk başta beni heyecanlandıran, dinleyeceklerimden önce Önderliği yıllar sonra yeniden görmek, onun sahasında olmaktı.

Önderlik konuşmasına başlamadan önce orada hazır olan tüm arkadaşlara bakmış ve ardından da elinde tuttuğu Şehit Zilan (Zeynep Kınacı) arkadaşın mektubunu arkadaşlara göstererek, oradan pasajlar okumaya başlamıştı. Önderlik o günkü konuşmasını Zilan arkadaşına ve yaptığı eyleme ayırdı. Konuşurken, Ş. Zilan arkadaşın belirttiklerini yaşıyordu. Öyle bir anda Önder Apo'yu dinliyor olmak var olan heyecanımı daha farklı kıldı. Çünkü Önder Apo'yu yeniden görmek kadar, onu

anlamak, yaşadıklarını da hissetmek gerekiyordu. Yaşanan bir şahadet ve anlamı üzerine konuşuyordu. Öyle ki, her sözcüğünde onu yaşıyor ve anlatıyordu; "Komutanım", "Tanrıçam" sözleriyle Ş. Zilan'ın eylemini anlamsal kılarak tarihe ve insanlığa mal ediyordu. Önder Apo konuşmasını bitirdikten sonra, hep birlikte ayağa kalkarak alkışladık. Önder Apo alkışlar devam ederken, derslikten ayrılarak okulun yanında olan eve geçti. Bu şekilde o günkü derste tamamlanmış oluyordu.

Yıllar sonra onunla konuşacak, söyleyeceklerini dinleyecektim

Önderlikle 18 yıl aradan sonra bu şekilde yeniden karşılaşmak ve onu doğrudan görmüş olmanın ardından, onunla yeniden konuşabilme şansına da ders tamamlandıktan sonra sahip oldum. Arkadaşlar Önderliğin beni yanına çağırdığını ve birlikte yemek yiyeceğimizi belirtmişti. Bunun üzerine heyecanlandım ve sevinçimi gizleyemedim. Arkadaşlarda bunu hoş karşıladı. Yıllar sonra onunla konuşacak, söyleyeceklerini dinleyecektim. O an benim için tarihi bir anlama sahipti.

Arkadaşlarla birlikte Önderliğin yanına gittik ve bizi karşıladı. Kucakladıktan

"Senden yaşça daha büyüğüm ve saçlarım senin kadar beyazlamamış niye böyle oldu?"

sonra masanın yanında duran sandalyelere oturmamızı istedi. İlk sözü "Beni nasıl buldun?" sorusu oldu. Bunun üzerine tereddüt etmeden canlı, dinamik ve genç olarak kaldığını belirttim. Saçlarım da bugün kadar olmasa da o zamanda beyazlıklar vardı. Önderlik "Sizi orada bıraktığımda daha çocuktunuz. Bak şimdi saçların bembeyaz olmuş. Bu ne? Bak benim saçlarıma. Senden yaşça daha büyüğüm ve saçlarım senin kadar beyazlamamış, niye böyle oldu?" diye sorarak konuşmasını sürdürürken, arkadaşlarda öyle yemeğini getirmişti.

Arkadaşlar yemekleri tabaklara doldurup masaya koydular. Önderlik başladık-tan sonrada orada bulunan arkadaşlar olarak yemeklerimizi yemeğe başladık. Yemekler bol acıydı. Önderlik yemeğini kaşıklaırken bir yandan da gözleriyle bizi süzüyordu. Acıyla aram iyi olmamasına rağmen, hiç hissettirmeden yemeği yemeye devam ediyordum. Tabi o sırada Önderlik kendi tabağındaki acı biberleri de yavaş yavaş tabağıma doldurmaya başlamıştı. Tabi her hangi bir itirazda bulunmadan, tabağımdakileri yemeye devam ettim. Oysa normal koşullarda olsa o kadar acıyı yesem terler ve öksürük tutardı. Hatta ilk çiğ köfteyi yediğimde üç gün acısı damağımdan çıkmamıştı. Fakat Önderliğin yanında böyle olmadı. Yemekten sonra çaylarımızı içtik. Önderliğin sorularına verilen cevapların ardından da, yanından ayrıldık. Böylece benim için; Önderlikle yeninden

karşılaşma, konuşma şansına sahip olmak; nasıl ilk karşılaşp, tanışmak devrimci yaşamımda bir dönüm noktası olmuşsa, yine aynı şekilde devrimci yaşamımda yeni bir döneme giriş, başlangıç anlamına gelmiştir.

ÖNDER APO; İNSAN KİŞİLİĞİNDE DEĞİŞİMİ VE DÖNÜŞÜMÜ YARATMA USTASIDIR

Cihan Eren

Ben 1991-1996 yaz sürecine kadar Kürdistan Yurtsever Gençlik Birliği (YCK) üyesi olarak aktif olarak çalışmalarda yer alıyordum. Üniversite öğrencisiydim. Okuma, araştırma, inceleme, tartışma üniversite öğrencileri arasında oldukça yoğunlu. Bu süreçlerde bizim Önderlik algımız kitaplardan okuduğumuz Lenin gibi, Mao gibi, Marks gibi dünya devrim hareketlerinde rol oynamış, liderlik yapmış kişiliklerle kıyaslanarak anlaşıldı. Biz öyle algılandık Önderliği. Nasıl ki Rus devriminin Lenin'i varsa, Çin devriminin Mao'su varsa, Vietnam devriminin lideri olarak Ho Shi Minh varsa bizde Önder APO'yu böyle algıladık. Önder APO da Kürdistan devriminin lideridir, gerilla komutanıdır, halk eğitmenidir. Dolayısıyla bizim için büyük bir değerdi. Tabi içinde bulunduğumuz ortamın özelliklerinden kaynaklı biz Önderliği genel siyasal mücadeleler tarihinde bilinen önderlerle kıyasladık.

Bu dönemlerde biz Önderliği esasta yazılı basından takip ederdik. Önderliğin kitaplarını okurduk. Zaten YCK'nin temel özellikleri vardı. Mesela YCK üyesi olan her yurtsever genç mutlaka parti kuruluş

manifestosunu birkaç kez okurdu. Bazı bölümlerini ezbere bilirdi. "Kürdistan Devriminde Zorun Rolü'nü" birkaç defa okurduk. O kitap hem mücadelemizin stratejisi, taktığı hem de devrimci mücadelelerde zorun rolünü anlattığı için temel bir kitaptı. "Kişilik Sorunu" kitabı vardı, o mutlaka okunurdu. "Örgütlenme Üzerine", "Kadın ve Aile Sorunu" adlı kitaplar okunurdu. Bir de Özgür Halk dergisinde Önderliğin her ay Ali Fırat adıyla çıkan yazıları vardı. O yazıları toplu okur, kendi içimizde tartışma grupları oluşturur, Önderliğin yazılarını tartışırız. Yine bize zaman zaman illegal olarak Önderliğin gerilla eğitiminde yaptığı çözümlemeler ulaşırdı, onları okurduk. Yine (Serxwebûn) dergisi zaman zaman illegal yollardan bize ulaşırdı. Biz dergideki Önderlik yazılarını okur ve tartışırız. Dergilerin hem okuyucusu hem de dağıtımıcısıydık. Dolayısıyla Önderliğin fiziki olarak sadece resimlerini görürdük. 90'lı süreçlerde Önderliğin kasete alınmış değerlendirmelerini dinlerdik ki bu çok nadiren olurdu. Önderlik gerçekliğiyle böyle bir tanışma olmuştu.

İlk defa Önderlikle telefonda konuşma şansımız doğmuştu

1996'nın yazında profesyonel olarak parti saflarına katıldım. Yunanistan üzeri katılım yaptım. Yunanistan'da bir grup YCK'li arkadaş olarak eğitimdeydik. Bir nevi yeni savaşçı eğitimi gibiydi ama kapalı ortam olduğu için daha çok teorik olarak geçiyordu. Bir gün okul yönetimindeki arkadaşlar yemek yedikten sonra toplantı yapıp biraz sonra Önderliğin bizi arayacağını, telefon açma esnasında arkadaşların Önderliğin sesini duyabil-meleri için mümkün mertebe sessiz kalmalarını yine yönetim olarak belirlediğimiz arkadaşların Önderlikle konuşabileceklerini söylediler. Böyle olunca tabi ki çok heyecanlandık. İlk defa Önderlikle telefonda konuşma şansımız doğmuştu. Konuşmasak da Önderliğin telefondan dışarı verilen sesini dinleyecektik. Arkadaşlara hitaben konuşacaktı. Belirlenen telefon saatinde arkadaşlar beni de çağırdılar ve benimde telefonda konuşacağımı söylediler. O güne kadar kitaplardan okuduğum, görüntülü kasetini izlediğim Önderlikle bu defa canlı olarak

"Bizim arkadaşlar her yerde bellidir" diyerek gülümsedi

telefonda konuşma heyecanı sardı beni. Ki o anım hâlâ gözümün önünde dipdiri, canlı duruyor. Telefonda birkaç arkadaş konuştuktan sonra yönetimdeki arkadaşlar beni çağırdı. Ben, telefonun olduğu odaya gittim ve telefonu aldım. Önderlik telefonda "Buyur heval tanıt kendini " dedi. Bu ses adeta ruhumun derinliklerine işledi, ruhumun derinliklerine sindi.

Daha sonra Önderlik sahasına geçtim ve 6 ay Önderlik sahasında kaldım, birçok defa Önderliğin derslerinde kaldım ancak Önderliğin kulağıma giren ilk sesi hiçbir zaman unutmadığım telefondaki sesi oldu. Hala da Önderliği o ilk sesle anımsıyorum. Dolayısıyla Önderlikle ses

üzeri de olsa canlı olarak yakınlaşmam bu temelde gerçekleşti. Önderlik önce kendimi tanıtmamı istedi. Kendimi tanıttım. Arkadaşların durumunu sordu, eğitimin durumunu sordu, eğitimin nasıl geçtiğini sordu. Ben de anlayabildiğim, gözlemleyebildiğim kadarıyla düşüncelerimi, gözlemlerimi Önderliğe aktardım. O süreç böyle bir anı üzerinden geçti. Eğitimimiz bitti ve düzenlemeler oldu. Sonra benimde içinde bulunduğum bir grup arkadaş Önderlik sahasına geçtik.

1997 yılıydı. 28 Mayıs'ı 29 Mayıs'a bağlayan gece ben, Emine arkadaş ve Dilan arkadaşla beraber Şam'a geçtik. Bir gece yarısıydı. Şam havaalanında indik. Havaalanındaki resmi prosedürler bittikten sonra salona geçtik. Uzaktan

arkadaşın biri geldi. "Gelin gidelim." dedi

bizi tanırcasına. Delil arkadaştı. Biz gülümsedik. "Bizi nasıl tanıdın" diye sorduk. "Bizim arkadaşlar her yerde bellidir." diyerek gülümsedi. Bizi aldı ve havaalanından çıktık. Ne kadar sürdü bilmiyorum ama yolumuzun son dakikalarıydı ve yolun her iki tarafında bahçeler ve ağaçlar vardı. Demir bir kapının önüne geldik. Demir kapının üzerinde yolu aydınlatan sarımsı, loş bir ışık vardı.

Birkaç saniye geçtikten sonra kapının gürültülü bir sesle açıldığını gördüm ve bindiğimiz taksi içeri girdi. Ağaçlıklı bir bahçeydi. Çakıl döşeli bir yoldan arabamız ilerledi. Normal köylerde gördüğümüz yapılara benzer iki yapının önünde arabamız durdu ve indik. Gece subayı geldi, bizi karşıladı ve tokalaştık. Her şey düzenli ve sistemli görünüyordu. İlk gözüme ilişen buydu. Tabi biz merakla Yunanistan'da birlikte olduğumuz ve bizden önce gelen arkadaşlarla konuşunca; Önderliğin okulda olup olmadığını, Önderliği nasıl göreceğimizi, Önderliğin nasıl bir insan olduğunu soruyoruz. Arkadaşlar da bize "Merak etmeyin, Önderlik geldiğinde zaten sizi çağırarak, Önderlikle zaten tanışacaksınız." dedi. Öğle yemeği arası verildikten sonra okulun

*"Devrimcilerin çöpü olmaz.
Bizim gibi bir devrim
hareketininse asla olmaz!"*

koordinesi olan Adil arkadaş, 2-3 gün içerisinde okula gelen ama Önderliği görmemiş arkadaşların isimlerini tek tek sorup arkadaşları topladı. Biz ilk başta anlamadık. Arkadaşlar okul yönetimi oldukları için haberleri vardı. Önderlik gelecekti. Önderlik geldiği zaman da yeni gelen arkadaşlarla görüşecekti. Dolayısıyla bizi hazırlıyordu. Tam bu esnada akşam geçtiğimiz kapının gürültülü bir biçimde açıldığını ve bir arabanın içeri girdiğini duyduk. Birden arkadaşlar konuşmaya başladılar ve okuldaki ortam biraz daha farklılaşmaya başladı. "Önderlik geldi,

Önderlik geldi" sesleriyle arkadaşlar adeta sağa sola doğru koşuşturuyorlardı. Bir yarım saat geçtikten sonra Adil arkadaş bizi çağırdı. Önderliğin bizimle görüşeceğini söyledi. Biz yaklaşık 10-15 arkadaşlık. Tümü de Yunanistan sahasından Önderlik sahasına geçen gruptu. Dolayısıyla sıraya girdik. Benden önce 4 arkadaş vardı. Hemen benim önümde sonraki süreçlerde gerillada şehit düşen Delil Dersim arkadaş vardı.

**Benim için çok heyecanlı bir an
olduğu için her şey hala gözümün
önünde adeta bir film şeridi gibi akıyor**

Delil Dersim arkadaş da Yunanistan'da bizimle beraberdi. Emekçi ve oldukça utangaç bir arkadaştı. Çok saf, hiç bozulmamış tipik bir Dersim, Alevi kişiliği idi.

Öyle ki çoğu zaman Yunanistan'da kadın arkadaşlarla sofrada oturduğumuzda Delil arkadaş utancından yemek bile yemezdi. Arkadaşlarla konuştuğunda utangaç bir yüz ifadesi ile bizlere bakardı. Öyle bir arkadaştı. İçerde Önderlik bir odada oturmuş, biz salonda sıradayız. Bütün arkadaşlar geldikten sonra tek tek odaya geçeceğiz. Bu esnada kapıya yakın olduğumuz ve kapıda açık olduğu için içerideki sesleri

duyabiliyoruz. Televizyon sesi, radyo sesi var. İçerde de Kürdistanî bir evdeki sohbet gibi yaşça büyük olan erkek ve kadınların sesi bize geliyordu. Ara ara da Önderliğin kendisiyle sohbet eden yurtseverlere soru sorduğu sesini duyumsuyorduk. Tabi benim kulağımda Yunanistan'da konuştuğum Önderlik sesi yankılanıyordu. Birden Adil arkadaş gelip Önderliğe "Başkanım arkadaşlar hazır." dedi. Önderlik de "Öyle mi?" dedi. Bu da duyduğum bir sestti. "Tamam gelsinler." dedi Önderlik. Arkadaşlar tek tek geçti. Ben 5. Sıradaydım. Benim için çok heyecanlı bir an olduğu için her şey hala gözümün önünde adeta bir film şeridi gibi akıyor. Önderlik önümdeki arkadaşlarla tokalaştı. Ben hala Önderliği göreceğim pozisyonda değildim. Sıra Delil arkadaşın önündeki arkadaşla gelince Önderliğin

yüzünü gördüm ki o sima da halen gözümün önünde. Önderliğin üzerinde krem renkli kısa kollu bir penye ve mavi-beyaz çizgili bir eşofman vardı. İkisi de eskimişti. Yırtılmamışlardı ama eski oldukları belliydi. O görüntü de halen olduğu gibi gözümün önünde canlı duruyor. Delil arkadaşın önündeki arkadaşı gördükten sonra Önderlik, Delil arkadaşın elini tuttu ve saniyeler içerisinde şu cümleyi kullandı; "Vay fukara Kürt gençliği, bu düşman sizi ne hale sokmuş." İlk defa canlı olarak Önderlikten duyduğum cümle buydu. Delil arkadaşın elinden tuttu, yanağından öpüp "geç heval" dedi. Sonra ben Önderlikle toka-laştım. Önderlik bana da içeri geç dedi ve ben içeri geçtim. Sırayla dizildik, Önderlik geldi ve bir koltuğun üzerine oturdu. Sıramız tekrar dönünce ben Önderliğin tam oturduğu koltuğun dibine oturdum.

Çok büyük bir merak vardı bende. Çünkü kafamda oluşturduğum bir Önderlik vardı. Hem kişi olarak hem fiziki olarak hem de biraz okuduğum için kafamda kendimce bir Önderlik, bir APO kişiliği oluşturmuşum. Dolayısıyla kendimde oluşturduğum APO kişiliği ile şu anda gördüğüm, dokunduğum kişiliği kendimce mukayese ediyorum. Önderliğin elinde Sony dijital bir radyo vardı ve haberleri dinliyordu. Öte taraftan televizyon açıktı. O zaman Türkiye'de yeni özel kanallar çıkmıştı. 3-5 yurtsever ve Önderlik normal bir sohbet içerisindeydiler.

Bu benim çok tuhafıma gidiyordu. Çünkü Önderlikti kendileriyle oturup sohbet eden. Bir devrim önderidir, binlerce kadroya talimat verecek konumdadır, milyonlarca bağlı halk var. Bu insanlar bu kadar nasıl rahat olabiliyorlar? Ya da Önderlik bu yurtseverlere kendilerini bu kadar rahat ifade edebilecekleri yakınlığı, samimiyeti nasıl oluşturmuştu? Bu bende bir çelişkiye yol açtı. Çünkü kafamda kurduğum bir liderlik durumu

vardı. İşte liderler resmidir, herkes liderlerin yanına gidemez, liderlerin etrafında onlarca yüzlerce koruma olur. Dolayısıyla liderlerin yanında her türlü sohbetler edilmez, her soru sorulamaz, insan içinden geçen şeyleri ifade edemez.

Kısacası insan bu kadar rahat olamaz. Kafamda oluşturduğum liderlik buydu. Ki bu bir nevi küçük burjuva sınıf özellikleriyle devrimi, devrim liderliğini kendince tanımlamaydı. Bu bende ikinci büyük çelişkidir. Ben büyük bir merakla Önderliği süzüp anlamaya çalışıyordum

"Sen farkında olmadan da senin devrimcileşmen, yurtseverleşmen gerektiğini de sana öğretip kavratıyordu"

Bende oluşan algı ya da kafamda oluşan ilk şey APO kişiliği olarak ne benim okuduğum gibi ne de başkalarının söylediği gibi olmasıydı

Kuşkusuz Önderlik okunur, okunarak da düşünceleri anlaşılabilir ama bir de Önderliği yakından tanımak ona dokunmak, onu görmüş olmanın verdiği duygular çok farklı. Biliniyor Önderlik

hakkında sömürgeci soykırımcı Türk Devleti'nin büyük iddiaları ve iftiraları vardı. Uluslararası kapitalist modernite sistem güçlerinin Önderlik hakkında söylediği şeyler vardı. Bunları da duymuşuz ama Önderliği de okumuşuz. Şimdi de Önderliği gözümle görüyorum. Bunlar bende büyük çelişkilere yol açtı. Şunu söylemek durumundayım; bende oluşan algı ya da kafamda oluşan ilk şey APO kişiliği olarak ne benim okuduğum gibi ne de başkalarının söylediği gibi olmasıydı. İnsanın adeta gözünün içine girercesine, ruhuna işlercesine, aklındakileri harekete geçirircesine oluşan duygu ve düşünce bu biçimde oldu. Ki daha sonra bir çok arkadaş benzer durumu yaşadığını ifade etmişti. Önderlik, benim okuyarak kendi kafamda oluşturduğum bir kişilik değildi. Zaten sömürgeci Türk Devleti ve kapitalist güçlerin kendince Önderlik hakkında iddia ettikleriyle uzaktan yakından alakasının olmadığını çok net bir biçimde kendi gözlerimle gördüm. Önderlik de bu yoğun merakımı ona büyük bir ilgi ve hayranlıkla bakmamdan fark etmiş olacak ki tam o esnada izlediğimiz TV'de konuşan bir Türk generalinin ne demek istediğini bana sordu, adeta beni o içine daldığım düşüncelerden uyandırırcasına. Dolayısıyla o merakım, heyecanım, bende oluşan sorulara cevap olurcasına Önderlik bana "Heval bu ne demek istiyor?" sorusunu sorunca sanki üzerime soğuk su dökülmüş ve bir uykudan uyanmış gibi oldum. Birkaç cümle sarf etmiştim.

Önder APO bambaşka bir kişiliktir, bambaşka bir insandır

Önderlik gerçekliği şöyle bir şeydir; insan Önderlik gerçekliğini kendisinden öğrenir. Her insan, yıllarını örgüte vermiş kadrolar bile olsa anladıkları kadar, tanıdıkları kadar Önderliği anlatabilirler. Şu anda benim de yapmaya çalıştığım gibi. Ama Önderlik gerçekliği yani APO kişiliği bizzat cevheri kendisinde olan, potansiyeli kendisinde olan, gücü kendisinde

"Yurtsever Kürtlük APOCU
felsefenin, ölçülerinin,
mücadele ölçülerinin
eğittiği halk demektir"

olan, bütün güzellikleriyle, estetiğiyle, doğrularıyla, iyilikleriyle bir bütün olmuş bir kişiliktir. Dolayısıyla cevher orada olduğu için bizzat kendisini tanımak, kendisinden görmeyi gerektiriyor. O yüzden başkalarının Önderliği anlatması eksik kalacaktır. Başkaları ancak gördükleri, tanıdıkları çerçeveden, baktıkları açıdan Önderliği anlatabilirler. Ama bir de bir bütün Önderliği görmek, Önderliğin her tür özelliğini bizzat kendi duruşundan, kendi hareketlerinden, davranışlarından, insanı eğitirken ki yaklaşımlarından görmek vardır. Öyle bir özellik söz konusudur Önderlik gerçekliğinde. Sonuçta şunu iyi anladım; Önder APO bambaşka bir kişiliktir, bambaşka bir insandır.

Yaklaşık 6 ay Önderlik sahasında kaldığım için Önderliği defalarca dinleme, Önderliğin arkadaşlarla diyalogunu, arkadaşlarla ilişkisini, sohbetini, sporunu, beraber yemek yemesini, arkadaşlarla iç içe olan yaşam bölümlerinde izleme, görme, tanışma şansım oldu. Kuşkusuz yaşam içerisinden vereceğim çok örnek vardır. Mesela bunlardan bir tanesi; bir keresinde Önderlik yemek yenilen yerde arkadaşların çöpe yemek attığını gördü. Çok kızdı ve sert sözlerle arkadaşları eleştirdi. Daha sonra bunu bir ders konusu yaptı. O süreçlerde Türk TV'lerinde

Hakkari'de köylerden göçertilip şehir merkezlerine götürüldükleri için yoksul ve muhtaç duruma düşürülmüş Kürdistanlı yurtseverlerin Hakkari dağ komando çöplüğünden eşya topladığına dönük görüntüler veriliyordu. Önderlik oradan hareketle bir değerlendirmede bulunmuştu ve demişti ki "Bakın düşman halkımızı yerinden yurdundan ediyor, aç bırakıyor, yoksul bırakıyor, kendi çöpüne muhtaç hale getiriyor. Bununla da yetinmiyor, o çöpün üzerinde kullanılabilecek durumdaki eşyaları toplamaya giden halkımızın durumunu yine Kürtlerin ne kadar geri, fakir, ilkel ve ne kadar devletin çöpüne muhtaç olduğu üzerinden özel savaş propagandası yapıyor. O yoksullar içerisinden birkaçına belki birkaç parça temiz eşya vererek propagandasını yapıyor. Siz bu halkın devrimcilerisiniz. Siz bu halk için savaşmaya geldiğinizi söylüyorsunuz, bu halk için ölüme gidiyorsunuz, gözünüzü kırpmadan şehadeti de göğüslüyorsunuz. Ama yoksul olan, ekmek bulamayan bir halkın devrimcileri olarak da fazla olan yemeklerinizi çöpe atıyorsunuz." Hiç unutmadığım bir sözü vardır. "Devrimcilerin çöpi olmaz. Bizim gibi bir devrim hareketininse asla olmaz!" dedi. Bu Önderliğin değerlere yaklaşımı, yurtseverliği, halka yaklaşımı

ve düşman bilinciyle ilgili bir yansımaydı. Bunun gibi örneklendirebileceğim çok şey var kuşkusuz.

PKK bir Önderliksel harekettir

Devre ilerledikçe Önderlikle tanışma süreci uzadıkça kafamda oluşan bir takım tanımlamalar oldu. En nihayetinde kafamda oluşan şey şu oldu; Önderlik hiç bir önderliğe benzemiyor. Önderliğin kadına yaklaşımı çok farklı, insana yaklaşımı çok farklı. Dolayısıyla Önderlik gerçekliği, Önderlik kişiliği yanına giden her insanın her kişiliğin kendini rahatça ifade edebileceği ama bu rahat ifade etme üzerinden de kendisini değişim ve dönüşüme tabi tutma mecburiyetinde bırakan bir kişiliktir. Rahat olursun, kendini rahat ifade edersin fakat o kendini ifade ettiğin kişiliğin senin düzenden, sistemden aldığın kişiliktir. Ve o rahatlık içerisinde sen farkında olmadan da senin devrimcileşmen, yurtseverleşmen gerektiğini de sana öğretip kavratıyordu. Yani PKK kişiliği olarak tanımladığımız devrimci Kürt kişiliği ile düzenden götürdüğümüz kişilik arasında çok doğal bir çelişki ortamı yaratılıyor ve o çelişki ortamı üzerinden sen değişip dönüşerek partileşme yolunda bir gelişme sağlıyorsun. Dolayısıyla Önderlikte gördüğüm en temel özelliklerden bir tanesi buydu. Önder APO; İnsan kişiliğinde değişimi ve dönüşümü yaratma ustasıdır. Önderlik diyalektiği, Önderlik felsefesi, tarzı ve düşünce sistematiği insanı değiştirip dönüştürme düşüncesi, sistemi ve felsefesidir. Biz bunu Kürdistan gerçek-

liğinde somut olarak görüyoruz. Demek ki yurtsever olan bir kişi özellikle de gençlik APOCU çizgide, APOCU bilinçle, APOCU felsefeyle kendilerini eğitiyor; özgürleşiyor, irade kazanıyor ve yurtseverleşiyor demektir. Çünkü sistem kişiliği ile çelişmeyen, bu çelişkileri sorgulayıp yükseltmeyen bir insan demek ki Önderlik düşüncesi ve felsefesiyle kendisini eğitmiyor demektir. Bunu Önderlik

*"Önderlik bir felsefe
gibi anlaşılacak
durumdadır"*

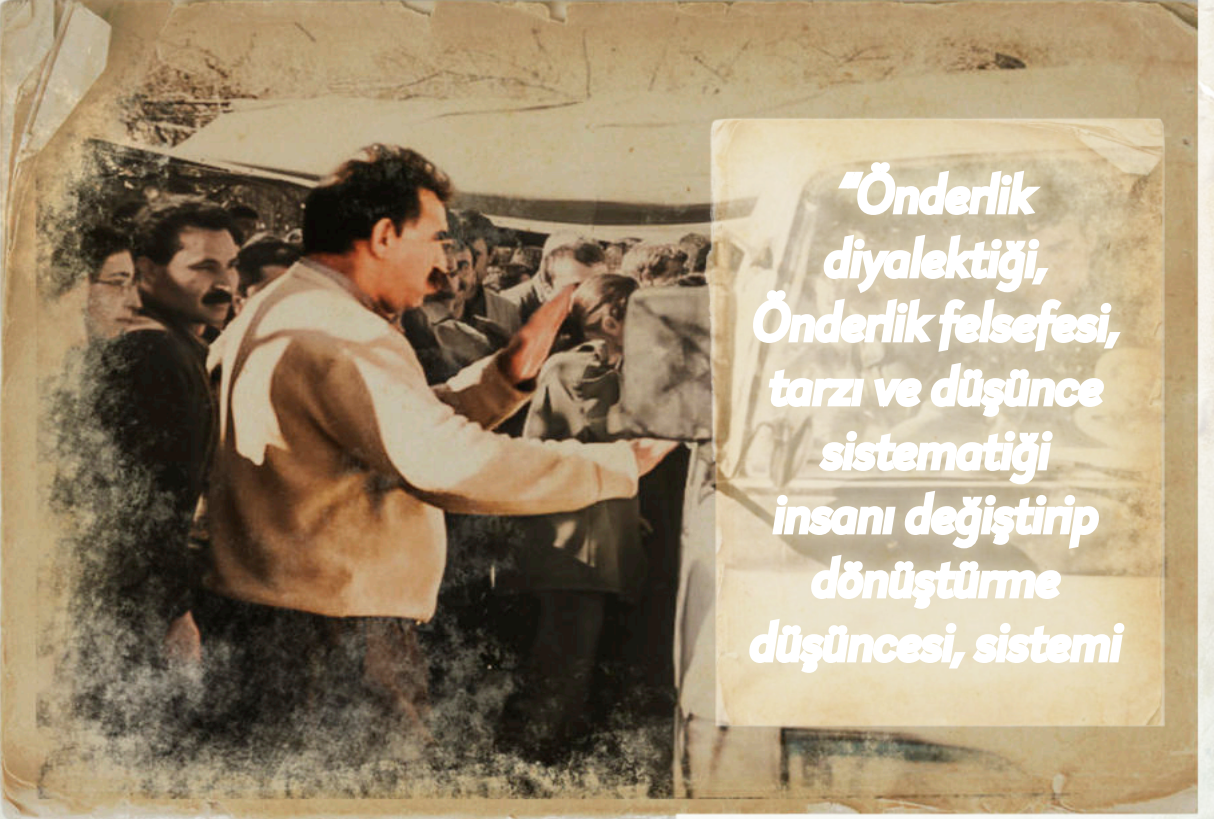

gerçekliğinde gördüm. Daha sonra kafamda şu oluştu; Önderlik olmasa PKK olarak biz çok güçlü bir mücadele veremeyiz, halkı büyük eğitemeyiz. Dolayısıyla PKK neden Önderliksel bir harekettir, yine yurtsever Kürtler neden kendisini APOCU Kürt olarak tanımlıyor sözleri ve Kürtlerin neden "Bijî Serok APO" dediklerini insan kendi gözüyle görmüş oluyor.

Bir gerçeklik var. PKK bir Önderliksel harekettir. Yani PKK, Önder APO'nun düşünceleriyle, felsefesiyle, mücadele

gerçekliğinin aynı zamanda tarihimizin bütün iyiliklerinin, güzelliklerinin, doğrularının özgürlük düşüncelerinin toplamı olduğunu biliyoruz.

Önderlik bir felsefe gibi anlaşılacak durumundadır. Önderliğin kendine has bir felsefesi, yaşam tarzı ve mücadelesi vardır. Bu anlamda Önderliği anlaşılır bir dille tanımlarsak Önderlik tarzı kişi olarak Önderliği içine koyup daha kolay tanımlayacağımız gelenek, peygambervari bir duruş olduğudur. Peygamber geleneğine daha yakın olduğunu ifade edebiliriz.

**"Önderlik
diyalektiği,
Önderlik felsefesi,
tarzı ve düşünce
sistematiği
insanı değiştirip
dönüştürme
düşüncesi, sistemi**

tarzıyla, stratejisi ve taktiğiyle oluşmuş bir örgüttür. Yurtsever Kürtlük APOCU felsefenin, APOCU düşüncenin, yurtseverlik ölçülerinin, mücadele ölçülerinin eğittiği halk demektir. Demek ki Önderlik denildiğinde herkesin kafasında oluşturduğu bir Önderlik vardır. Mutlaka o kafamızda oluşan Önderliğe dair duyguların ve düşüncelerin doğru olan tarafları vardır. Fakat doğruluğu kadar eksik olduğunu da bilmemiz gerekiyor. Önderlik gerçeği kendine hastır. İşte ben bunu kendi gözümle gördüm, duygularımda yaşadım, düşüncemde bu somutlaştı. Artık komplo sürecinden sonra Önderlik paradigmasıyla birlikte biz Önderlik

Önderliği bizzat tanımak benim için çok büyük bir şans. Herkese özellikle Kürdistanlı gençlere de bu şansın nasip olmasını çok isterim. Bunun için hepimizin; gerilla, yurtsever genç, yaşlı, kadın, erkek demeden hepimizin bu düşmana kahredici darbeyi vurup Önderliğimizi özgürleştirmemiz gerekir. Günümüzün gençleri de kendi gözleriyle Önderlik gerçekliğini görebilsin ve o sesi canlı canlı duyabilsin. Bu bizim için muazzam bir gelişme ve güç kaynağı olur. Bu duygu ve düşüncelerle herkesin Önderlikle bir araya geldiği, Önderliği göreceği, sesini duyacağı günlerde buluşma dileğiyle.

EGİT YOLDAŞ ŞİRİN, EGİT YOLDAŞ CESUR, EGİT YOLDAŞ FEDAKÂR İNSAN

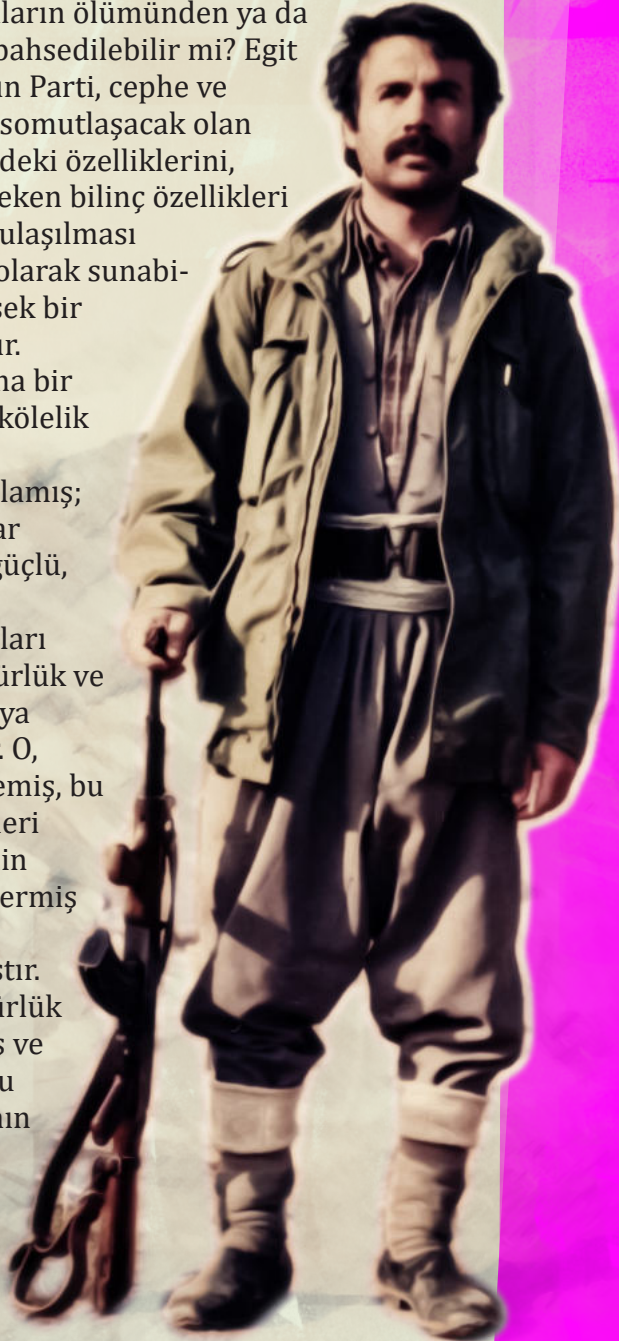
Başkan APO'nun 28 Mart 1986 tarihinde şehit düşen BÜYÜK KOMUTANIMIZ EGİT Yoldaş üzerine Mayıs 1986 tarihinde yaptığı değerlendirme:

Partimiz ve halkımızın kahraman önderlerinden Mahsum yoldaşı, 28 Mart'ın alaca şafağında, halkımızın yüce kurtuluş bayrağını dalgalandırıp hain düşman pusularını aşarken şehit vermiş bulunuyoruz. Egît yoldaşı anmak, O'nun mücadelesini anlatmak, gerçekte kurtuluş mücadelemizin önde gelen kahramanlarından birini anmak ve bu destanı anlatmaktır. Aciz ve çürümüş Türk sömürgecileri, O'nu, "PKK'nin celladı, askeri sorumlusu, HRK Sekreteri "gibi sıfatlarla tanıtip, akıllarınca bir yandan PKK'ye çok büyük darbe vurduklarını anlatmaya, öte yandan da O'nu gözden düşürmeye çalıştılar. Ama düşman çok iyi bilmektedir ki O; partimizin ve halkımızın keskin bir özgürlük kılıcıdır.

Mahsum yoldaş, yüzyıllardan beridir halkımızın bağrına, bilincine ve yüreğine saplanmış hain bıçağın çıkartılıp, düşmanın beynine ve yüreğine saplanmasının gereğine inanmış, bunu sonsuz bir çabayla kişiliğinde somutlaştırmış ve halkın ancak bu silahla kurtuluşu götürülebileceğinin zorunluluğunu görmüş olanların başında gelmekteydi.

Kahramanlık sıfatını en çok hak eden ve halkımızın çağdaş kılıcı olduğunu belirttiğimiz

yiğit önderimizi, Egidimizi, fiziki olarak yitirdiğimiz doğrudur. Ama bir halkın ve yine O'nun mazlum sınıflarının soylu geçmiş ve geleceğini kişiliğinde birleştirmiş olanların ölümünden ya da yitirilmesinden bahsedilebilir mi? Egît yoldaş, halkımızın Parti, cephe ve orduda mutlaka somutlaşacak olan kurtuluş sürecindeki özelliklerini, kavuşulması gereken bilinç özellikleri partiye ve halka ulaşılması gereken ölçüler olarak sunabilecek kadar yüksek bir kişiliğe ulaşmıştır. Halkımızın ufkuna bir kader gibi giren kölelik yaşamını kendi kişiliğinde parçalamış; devrimci atılımlar içinde yarattığı güçlü, özgür ve çekici kişiliğini, milyonları bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizme çağrıya dönüştürmüştür. O, bununla yetinmemiş, bu kişilik ve özellikleri halka mal etmenin büyük savaşını vermiş ve bunu önemli oranda başarmıştır. O; uyanmış, özgürlük bilincine ulaşmış ve parti, cephe, ordu silahıyla savaşımın içine çekilmiş Kürdistan halkının ölümsüzlük yürüyüşünün

başında yer almıştır. Yoldaş olarak O, yüreğimizde ve bilincimizde sonsuz canlılığıyla taçlanmış; halkımız ve partimizin başında layık olduğu yere oturmuştur. Bu kahramanlar kahramanının anısı önünde büyük bir saygı ve sevgiyle eğiliyor; Ona olan vefa borcumuzu ancak, uğrunda büyük savaş yürüttüğü tüm halkımızı bir kurtuluş ordusu içinde örgütleme ve savaşırma görevini gerçekleştirerek yerine getirebileceğimizi biliyoruz.

Egit yoldaş!

Evet, O'nu tanımak ve anlamak gerekir. Egit yoldaş şirin, Egit yoldaş cesur, Egit yoldaş fedakar insan! Bu can yoldaşı anmak ve aramak gerekir. Hele hele günümüzde, tarihin o utanılası mirasını hala boynunda ve ayağında bir zincir gibi taşıyan halkımızın o katlanılmaz yaşam tablosu gözler önündeyken, böylesi bir kişilikle tanışmak, O'nun oluşturduğu akımın içinde yer almak, O'nun yoldaşı olmak ve büyüklüğüne erişmek, nefes alıp vermek gibi bir zorunluluktur.

Düşman, O'nu katletmekle Mahsum yoldaştan kurtulduğunu sanıp buna sevinebilir. Ama gerçeğin bu olduğuna kim inanabilir? Egit yoldaşın tüm benliğini kattığı ve bir cisim olmaktan çıkıp içinde eridiği ulusal direniş gerçekliğimiz karşısında, düşman nasıl rahat olabilir? Türk sömürgeci güruhu çok iyi bilmektedir ki, basın-yayın organlarında yaptığı ucuz basın edebiyatı ona biraz nefes sağlasa da, gerçekte, onun ölümcül korkusunu belgelemekten başka bir işe yaramamaktadır. O, Egit yoldaşı katletmekle bir zafer elde ettiğine kimi nasıl inandıracak? Özel birliklerden oluşmuş ve çevreyi hain pusularla donatmış elli bin kişilik bir gücün, bir kişiyi katletmesi, ya da bir grup devrimciyi imha etmesi, nasıl bir zafer sayılabilir? Bu sömürgeci ordu yöneticilerine ve devlet yetkililerine hangi başarı ve şerefi sağlayabilir? Onlar bununla nasıl övünebilirler? Eğer ilerici insanlık tarihinin

tanıklığına başvurulursa, elli bin kişinin bir kişiyi katletmesinin, gerçekte o bir kişinin elli bin kişiyi teslim alması ya da imha etmesi anlamına geldiğini herkes teslim edecektir. Egit yoldaşın katledilişi ve ardından geliştirilen zafer çığlıkları, düşmanın yenilgisinin en anlamlı bir biçimde dışa vurumudur. Bu, onlar adına ancak utanılacak bir durumun itirafı sayılabilir. Ne köle sahipleri ve feodallerin, ne de burjuva orduların, böylesine müthiş bir güç dengesizliği ortamında

savaşa girdikleri ve böyle ucuz zaferler ilan ettikleri

görülmüştür. Türk burjuvazisinin bu olayda içine düştüğü alçaklığı, bütün bu sınıflar hiçbir zaman yaşamamıştır.

Bu "bir" kişi neyi, elli binlik ordusuyla

savaşı karşı taraf neyi

temsil ediyor? Hangi koşullarda,

nasıl karşı karşıya gelmişlerdir? Hangi güç ve olanaklara dayanarak savaşıyorlardı? Bunlar üzerinde çok iyi düşünülmesi ve cevap verilmesi gereken çetin sorulardır. Düşman, büyük bir hedefi düşürdüğünü iddia ederek, bununla rahatlayabilir. Ama o, bununla sadece kendi küçüklüğünü kanıtlamakta ve yediği büyük darbeyi itiraf etmektedir. Türk egemenliğinin günümüzdeki en son temsilcileri, gözbebekleri gibi korudukları besleme ordularıyla, onlar için her saati ölüm ve zillet olan bir savaşın içine nasıl çekildiklerini ve bu savaş içinde gün be gün nasıl tüketildiklerini çok iyi bilmektedirler, işte zaferin en büyüğü buradadır.

Tarihte Kürdistan halkının gerçekleştirdiği birçok ayaklanma "vahşilerin ayaklanmasıdır" denilerek bastırıldı. Ve bu vahşet, modernlik, uygarlık adına meşrulaştırılmak istendi. Acı bir gerçek olarak, bu ayaklanmalar büyük çoğunlukla bastırıldı da. Ama Kürdistan'da Hakilerin, Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin, Mehmetlerin ve onların kanları pahasına yazılan yeni tarihte, buna yer ve imkan yoktur. Şimdi tarih, bambaşka gerçeklere tanık oluyor. Ve bu gerçekler kendisini

düşmana da, dosta da acımasız bir biçimde dayatıyor. Şimdi ilkemizde tarih, tek tek devrimci önderler ya da bir grup devrimci karşısında orduların yenildiğine tanık oluyor ve bunu ilan ediyor.

Şehitler şehidi Egit'in kişiliğinde dile gelen gerçek nedir? İlerici kim, gerici kimdir? Savaşan güçlerin durumu nedir? Hak, adalet nerededir? Egit olayı, bu sorulara, hiçbir dönemde olmadığı kadar açık bir biçimde cevap vermektedir.

Bu olayda Egit, milyonluk bir halkın içine sığıdığı bir yürek; milyonluk bir ordu ve teknik donanımına sahip düşman ise elli bin kişiyle bir kişi ve bir gruba yönelebilecek kadar küçülmüş, sefil bir varlıktır. İnsanlık tarihinde bu tür zaferlere ender rastlanır. Tarihte, mazlumlar ve zalimler arasında, acımasız koşullarda gerçekleşmiş birçok savaş vardır. Yine mazlumların bu koşullarda yarattıkları birçok zafer vardır. Ama bu direniş kahramanlarının şahsında halkımız ve partimizin yaşadığı savaş ve yarattığı zaferler gibi savaşlar ve zaferler enderdir. Tereddütsüzce belirtebiliriz ki, en değerli varlıklarından birini yitirmiş olmasına rağmen halkımız, Egit yoldaşın şahadetinde kendi direniş tarihinin en büyük zaferlerinden birisini yaşamıştır. Bu olay, halkımıza şahadet mertebesinde özgürlüğün doruğuna ulaşmayı bir kez daha en dolaysız ve en güçlü bir biçimde göstermiş, bunun çağırısını ulaştırmıştır. Egit yoldaşın direniş destanında açığa çıkarılan gerçekler ve bunun taşıdığı mesajlar, bütün bir ulusal kurtuluş sürecimize yansıyacak dev bir kazanımdır.

Halkların direniş tarihlerinde kahramanlık dönemleri

Direniş ve kahramanlık dönemi nedir? Bu dönemler ne zaman ve nasıl ortaya çıkar, nasıl yaşanırlar?

İnsanlık tarihinin karanlık ve aydınlık dönemleri birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdır. Ama insanlık, karanlığı asla normal bir yaşam olarak kabul etmemiş, onunla sürekli savaşmıştır. İşte karanlık dönemlerin yaşandığı, fakat arkasından özgürlük

güneşinin ortalığı aydınlatmaya başladığı şafak dönemlerine aynı zamanda "kahramanlık" dönemi denir. Gerek tarihte ve gerekse günümüzde hemen her halk böylesi dönemlere tanık olmuştur.

İnsanlığın oluşumunda, kabile ve aşiret düzenlerinin ortaya çıkışında direniş ve kahramanlık belirleyici rol oynamış, etkinliğini

"Ant içtik, onlara sözümüz var"

günümüze dek sürdürebilen iki değer olarak halkların yaşamında sürekli yüceltilmiştir. Eğer bir halk, uzunca bir dönem karanlık içinde bırakılmış, özgür yaşamını toptan yitirmiş ve gözüne ölü toprağı serpilmişse, böylesi bir halkın direnişe kaldırılabilmesi için kesinlikle kahramanlara gereksinimi vardır. Kahramanlık, boşuna günümüze dek yüceltilen, saygı gösterilen, romanlara, şiirlere ve türkülere konu olan bir olgu olmamıştır. Bu, tamamen insanlığın ilerlemesi doğrultusunda ortaya çıkan zorunlu bir olaydır. Bu olgu çeşitli dönemlerde ve çeşitli biçimlerde inkar edilmeye ya da tersyüz edilmeye çalışılmış; tarihte yığınların işlevi gerçeğinden yola çıkılarak,

bunun önemi göz ardı edilmek istenmiştir.

Elbette ki halkların bu kahramanlara ekmek, su kadar gereksinmesi vardır. Evet, kitle ve sınıf temeli zorunlu bir ön koşuldur. Fakat bunu bir mimar, bir mühendis ustalığı ve bir sanatçı inceliğiyle işleyecek yetkin kişiliklere ihtiyaç vardır. İşte bunlar, önderlerdir. Yani vazgeçilmez, mutlaka rolünün sahibi olması gereken, "olmazsa olmaz" kuralının gereğini yerine getirecek olan kişiler, kahramanlardır.

Direnişi yeniden yükseltmek ve bu bayrağı her ne pahasına olursa olsun doruklarda tutmak için

"O, her zaman ulusal direniş mücadelemizin kahramanlık döneminin sembolü olarak anılacaktır!"

girişilen 15 Ağustos Atılımı, tarihimize daha derin anlamlara sahip yeni direniş sayfaları ekledi. Bundan sonra dile gelen, artık Kürdistan'ın gündemine bütün heybetiyle girmiş olan uzun süreli halk savaşının kendisi ve onun kahramanlarıdır. Bu ülkenin topraklarında artık her gün ve her saat yaşanan, ulusal kurtuluş savaşımızın ve onun kahramanlarının destanıdır. Şiirlere, romanlara, resimlere ve türkülere konu olan, gelecekte de devam edecek büyük gerçekliğimiz artık budur.

Ant içtik!

Evet, adına çok şey yapılması, örgütler kurulması, savaşlar verilmesi ve zaferler kazanılması gereken şehitler verdik. Ant içtik, onlara sözümüz var. Geçmişte şehitlerimizin anıları için yapılanlar, bu şehitlerimizin anıları karşısında da fazlasıyla yapılacaktır. Kurulması gereken örgütler mutlaka kurulacak, verilmesi gereken savaşlar mutlaka verilecek ve kazanılması gereken zaferler mutlaka kazanılacaktır. İşte; karşısında böylesine borçla yüklü

olduğumuz şehitlerimizden biri de, şehitlerin şehidi Egit yoldaştır. Evet, saflarımızda bulunan herkes, ülkemiz ve halkımızı O'nun gibi sevmeli ve değerlerimize O'nun gibi bağlı olmalıdır. Bu, O'nun anısına bağlılığın en temel koşuludur.

En başta Parti Önderliğimiz olmak üzere tüm parti, Egit yoldaşın şahsında somutlaşan bu emredici özellikleri bütün

partie egemen kılmak, bunu cephe ve ordu silahlarıyla tüm halkımıza mal etmek ve şehitlerimizin uğrunda değerli yaşamlarını feda ettikleri ulusal kurtuluş davamızı her ne pahasına olursa olsun zafere götürmek için hiçbir engel tanınmayacağı yolundaki andımızı bir kez daha yinelemeyi, başta Egit yoldaş olmak üzere, tüm direniş şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak görmektedir. 1982 Newroz'unda Mazlum yoldaşın anısına karşı söylediğimiz bağlılık andının gereğini esas alan O'na görkemli pratiği ile direnişiyle cevap veren ve bunu 1986 Newroz'unda doruğa ulaştıran Egit yoldaşa, yine öyle bir antla seslenir ve anısının gereğini mutlaka yerine getireceğimize dair söz veririz. O, her zaman ulusal direniş mücadelemizin kahramanlık döneminin sembolü olarak anılacaktır!

MART ALANLARI KADINLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ EN DERİNDEN HAYKIRDIĞI ALANLARDIR

Botan Stêrk

Tam 165 yıl önceydi. 129 kadın eylemci, bedenlerinde yanan ateşin özgürlük meşalesine dönüşeceğini bilerek yandılar. Tüm dünya kadınlarına, özgürlük için yaşamlarını ortaya koyma zorunluluğunu öğrettiler. ABD'nin New York kentinde bir tekstil fabrikasında açlık grevine giren binlerce kadın, çalışma koşullarının ve saatlerinin düzenlenmesi ve eşit ücret gibi somut talepleri içeren eylemleriyle, kadının kendi öz mücadelesi anlamında tarihte önemli bir yer edindi. Emeginin sömürülmesine karşın kadın örgütlü tepkisini ortaya koydu. Kapitalist sistemin eşitlik, özgürlük, kardeşlik sloganlarının arkasında gizlediği yüzü, kadına yaklaşımında net olarak ortaya çıkmıştır. Kadınların grevlerle başlattıkları mücadeleyi geriletmek, bastırmak için aynı zamanda yayılmasını engellemek için fabrika kapısına kilit vurarak, etrafına barikatlar kurulur. Fabrikada çıkan yangın 129 kadın işçinin yanarak katlölmesine sebep olur. Bu olaydan sonra gelişen kadın mücadelesi tüm engelle-melere rağmen dalga dalga yayılmış, günümüze kadar özgürlük meşalesi olup elden ele dolaşmıştır.

Gelişen direnişler daha sonraki yıllarda kadın mücadeleleri için önemli bir miras olacaktı. Sosyalist hareketler içerisinde yer alan kadınlar bu direnişi tarihe yazmak ve kadının mücadelesini süreklileştirmek için Clara Zetkin öncülüğünde toplanan Kadın Enternasyonalinde 8 Mart'ı, Dünya Emekçi Kadınlar günü olarak ilan ederler. İlk kez 1911'de kutlanan 8 Mart, bugün mücadele eden tüm kadınların ortak platformu haline gelmiştir.

Dünyadaki birçok kadın, cins ve emek sömürsünü aynı anda yaşamaktadır

Bugün 8 Martlarda mücadele eden dünya kadınlarıyla omuz omuza yürüyen ve özgürlük sloganlarını en güçlü haykıran kesimlerden biri de Kürt kadınlarıdır. Dünyadaki birçok kadın, cins ve emek sömürsünü aynı anda yaşamaktadır. Türkiye ve Kürdistan'da olduğu gibi diğer birçok dünya ülkesinde de yaşanan savaşların acısını en çok kadınlar yaşamaktadır. Kürt kadını ise, ezilen ulus kadını olması nedeniyle üçüncü bir baskı altında ve buna karşı en güçlü ve örgütlü direnişi göstermektedir. Kürt kadını, Önderlikse doğuş ile birlikte tarihteki

kadın mücadelelerini miras alarak, mücadelesine ivme kazandırmış, aynı zamanda dünya kadınlarının özgürlük mücadelelerine öncülük eden bir düzeye ulaşmıştır. En önemlisi de, ideolojik perspektif yoksunluğu nedeniyle marjinalleşen ya da giderek sistem içileşen kadın hareketlerinin kaybediş nedenlerini derinliğine sorgulayarak derin bir tarihsel-toplumsal bakış açısıyla kadın kurtuluş ideolojisini geliştirmiştir. Elbette ki bu düzeye kolay ulaşılmadı. Önderliğimizin bu konudaki çabaları önemli olmaktadır. Önderliğimiz henüz çocuk yaşlardayken başlıyor kadın sorgulamasına. Toplumun kadına biçtiği role karşı koyuşu, oyunlarına kız çocuklarını dahil etmesiyle başlıyor. Bu karşı koyuş PKK’de bir özgür kadın arayışına, aşk arayışına ulaşıyor. Bu arayışla birlikte kadının, aşkın ve insanlığa ait tüm değerlerin bin yıllardır gömülü olduğu topraklarda, Mezopotamya’da amansız bir mücadele başlıyor. Bu mücadele kadının ve ona ait değerlerin yeniden canlandırılması mücadelesidir. Bu mücadele tanrıça anayı yeniden canlandırma mücadelesidir. İşte Kürt kadını, PKK ve PKK Önderliğiyle buluş-

savaşıması Kürdistan’da gerçekleşen en büyük devrimdir. Bu devrim Önder Apo’nun eşsiz çabalarının ürünüdür.

Önder Apo, Kürt halkının özgürlük mücadelesine, tarihsel gerçekliği sorgulayarak başlamıştır. Kürt halkının ve tüm halkların ilk sömürüyle birlikte kaybedişini sorgularken ilk sömürülenin kadın olduğu gerçeğine ulaşmıştır. Önderlik “Kadının büyük şahlanması olmadan, halkların onursal hiçbir davası kazanılamaz. Hareketimizin içinde kadın özgürlüğü en temel değerlerin başında gelmektedir.” belirlemesiyle düşürülen kadını yüceltme ve özgürleştirmenin tüm insanlığı özgürleştirmek olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle kadının her alanda güçlenmesi için yıllarca kadını eğitmiş, örgütlemiş ve irade kazandırmıştır.

Kürt kadını kayayı çatlatarak yeşeren bitkiler misali yeniden dirilmiştir

Bin yılların baskı ve sömürsü altında güçten düşürülen kadın kendini mal-mülk olmaktan çıkardıkça öz değerleriyle buluşmuş, güçlenmiştir. Kürt kadını kayayı çatlatarak yeşeren bitkiler misali yeniden dirilmiştir. Ve Kürt kadını kendi tarihiyle,

“
Önderliğimiz
henüz çocuk
yaşlardayken
başlıyor kadın
sorgulamasına
”

turan gerçeklik budur. Önder Apo’nun “Kadına karşı verilen söz, yapılan arkadaşlık bende çok derin bir felsefi, tarihi, toplumsal anlamı ve yurtseverlik, özgürlük, eşitlik için pratik bir çabayı içermektedir.” belirlemesi, Önderlik ve kadın ilişkisinin en somut ifadesidir. Tamamen güçten düşürülen Kürt kadınının dağlarda

Önderliğiyle buluştukça dirilmiştir.

Bugün Kürt kadını her alanda büyük bedeller ödeyerek mücadele veriyor. Ortadoğu’nun korkunç köleleştiren ve kapitalizmin sınırsız metalaştıran kültürüne karşı büyük başkaldırısını dağlarda başlatarak dalga dalga tüm alanlara taşıyor. 8 Mart etkinliklerine güçlü

katılımı ve egemen sistemin 5 bin yıllık her türlü baskı ve şiddet yöntemlerine karşı meydanlarda verdiği mücadele bunun en açık göstergesidir. Kürt kadını her 8 Mart'ı yeni bir hamle süreci olarak karşılıyor. Doğaya rengini veren bahar mevsimi yeni başlangıçların ifadesi olurken, 8 Mart da, kadının yaşama rengini vermesi ve mücadelesine ivme kazandırmasının ifadesi olmaktadır. Artan

laştırmasına ve erkek egemenlikli devletçi sistemi aşabilecek bir güce ulaşmaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Gelişen kadın mücadelesinin temel dinamiği genç kadınlardır. Özellikle de Kürt genç kadınları Kürt Kadın Mücadelesini miras olarak ele almak durumundadır. Kürt Kadın Hareketi'nin

“
Ve Kürt kadını
kendi tarihiyle
Önderliğiyle
buluştuğu
direnmiştir
”

baskılara rağmen Kürt kadını, her 8 Mart'a daha da güçlü girmektedir. Çünkü PKK hareketi ile gelişen Kürt Kadın Mücadelesi kadına politik bir kimlik kazandırmış ve kadındaki direniş ateşini fitillemiştir. 8 Mart sömürülen kadının hep bir ağızdan eril sisteme karşı nefretini kustuğu gün olmuştur, 8 Mart alanları kadınların özgürlüğü en derinden haykırdığı alanlar olmuştur.

Bugün dünyanın her yerinde kadına yönelik saldırılar artarak devam etmektedir. Kadını ve ona ait tüm değerleri aşağılayarak yönelen faşist egemen erkeğin ve ona ait sistemin tüm gücünü ve yöntemlerini devreye koyduğu bir süreçten geçiyoruz. En büyük saldırı da Kürt kadınları şahsında tüm kadınları ve insanlığı kendi değerleriyle buluşturan, kadının yaratımı olan komunal değerlerle özgür kadını, özgür yaşamı yaratma mücadelesinin mimarı olan Önder Apo'ya yönelik olmaktadır. Devletçi sistem, kapitalist- emperyalist çağda en çirkin yüzünü gösterirken alternatif çözüm gücü olan kadınların mücadelesini ortak-

“
Gelişen kadın
mücadelesinin
temel dinamiği genç
kadınlardır
”

yaptığı öncülük temelinde genç kadınlar da toplum içerisindeki öncülük rolüyle hareket etmeli ve bütün kadınları mücadele alanlarına çekmelidir. Bu 8 Mart da bu şekilde karşılanmalı ve özgürlük zılgıtları hep bir ağızdan çekilmelidir. Bu temelde başta Kürt genç kadınları olmak üzere mücadele eden bütün genç kadınlar bu 8 Mart'ı büyük bir direniş coşkusuyla karşılamalı ve tüm 8 Mart alanlarını genç kadın rengine bürümelidir.

ZAFER YILINDA ZAFER GENÇLİĞİ OLMAK...

Bawer Ceng

Zaferi düşünmek, gözünü zafere dikmek, zafer ruhuyla yaşamak, zafer için mücadele etmek, alnında zafer işareti olmak, zaferden zafere koşmak...

Kürdistan gibi trajedileri kader bellemiş bir ülkede yaşıyorsan, Kürt halkı gibi tarihin en mazlum halkının bir üyesi isen, üstelik yaşlıların hükümranlılığı altında iradesizliğe mahkûm edilmek istenen bir genç isen zafer kavramına oldukça yabancı kalman tuhaf kaçmayacaktır. Bu durumda yolunu gözleyen zafer olmayacak, sen zafer yolunun yolcusu olmayacaksındır. Adeta demirden bir kanun gibi yenilgiyi bir kader olarak görmen reva görülecek, kaderine razı olman tek tercih

olarak karşına çıkacaktır. En büyük yalanlar en güçlü gerçeklermiş gibi sana sunulacak, yalan bir yaşamı tüm sahteliği ve yanlışlarıyla yaşamak için bir yarış içerisine girmen işten bile olmayacaktır. Yaşamı öldüren bir felsefesizlik kutsal bir felsefe haline gelecektir. Anlamsızlık girdabında nefes alıp vermenin arayışındayken canlı bir ölü haline geldiğini ruhun bile duymayacaktır. Yanlış bir yaşamı doğru yaşama çabasının beyhudeliği nasılsa; yenilgili bir kişilikle zafer kazanacağını sanma da aynı trajik sonuca neden olacaktır. Dolayısıyla dipsiz ve karanlık bir kuyuya sıkışıp kalmanın derin çaresizliğini parçalamadan, herşeyin hiçbirşey haline getirildiği anlamsızlığı yerle bir etmeden, ruhunda fırtınalar kopartacak, yüreğinde taşkın seller oluşturacak

ateşten bir aydınlanma olmadan yapılacak her şey suda yazı yazmaya benzer...

Kürdistan'da bu makûs talihi kıran 50 yıllık ateşten tarihi yaratan Önder APO'nun yürüyüşü olmuştur. Herkesin hücrelerine kadar işlediği, ruhunu teslim aldığı, düşüncelerine yön verdiği yenilgi felsefesi bu inanılması güç çıkışla tersine döndürülmüştür. Önder APO, Kürdistan'da birçok miladın öncelikle yolcusu, sonra öncüsü nihayetinde önderi olmuştur. Bir örümceğin yuvasını örmesi gibi 7'den 70'e Kürtlerin yüreğinde ve beyninde yuvalanan bu zehirli kadere bir son vermiştir. İnançsızlığın, anlamsızlığın ve başarısızlığın kol gezdiği, hüküm sürdüğü ve kanunlarını hâkim kıldığı ölümcül atmosferle ölümüne bir savaş içerisine girerek yenilgi kişiliğini yenilgiye uğratmıştır. Önder APO yarattığı panzehiri

başta gelen neyse çekilir" dip noktasına nasıl gelinir? Önder APO'nun zafer çizgisini yaratmasında ve Kürdistan coğrafyasında unutulup hafızalardan silinmeye yüz tutmuş başarı tarzını yakalamasında bu sorulara verdiği doğru cevapların rolü belirleyici olmuştur. Kişiliklere hakim hale gelen düşman zihniyeti ve yaşam felsefesi bir cerrahın duyarlılığında ameliyat masasına yatırılmış, yüreklerdeki buzlar çözülmüş, beyinlerdeki pas tutmuş düşünceler temizlenmiş, her yerde ve her zaman zafer çizgisinin doğruları hakim kılınmıştır. Kürdistan üzerindeki soykırımcı politikalara en sarsıcı darbe bu biçimde gelişmiştir. Düşmanın yarattığı gönüllü kölelikten özgürlüğü için fedaileşen, yaşamı uğruna ölecek kadar seven, yaşamla zafer arasındaki özgürlük

"ÖNDER APO, Kürdistan'da birçok miladın öncelikle yolcusu, sonra öncüsü nihayetinde önderi olmuştur. "

öncelikle kendisine uygulamış, kendisinde düşman gölgesini bile kaçmak zorunda bırakacak fikri ve kalbi bir aydınlanmayı geliştirmiştir. Tüm bilincini zafere kilitleyen ve hiç sönme-yecek olan Kürdistan özgürlük meşalesini tutuşturduğu gibi 50 yıl boyunca en küçük bir halel getirmeden sürekli ışıldamasını sağlamıştır.

Önder APO ilk günden bu yana sürekli yaşatılan bu düşürülmüşlüğün anlamını çözmeye çalışmıştır

İslamiyet'te cihad-ı ekber olarak ifade edilen savaşın en büyüğü Kürdistan'da yenilgili kişilik ve ruh haline karşı verilmiştir. Önder APO ilk günden bu yana sürekli yaşatılan bu düşürülmüşlüğün anlamını çözmeye çalışmıştır. Tüm bilincini bunu çözmeye seferber etmiştir. Neden bir halk kutsal değerlerini bir yana bırakarak kendine düşmanlık edecek bir duruma gelir? Kendi gerçekliğine ihanet etmedik kimsenin kalmaması durumu nasıl olabilir? Bir halk nasıl yücelikten cüceliğe doğru baş aşağı bir gidişi hazmedebilir, normal görebilir ve kabul edecek duruma gelir? "Kaderimiz budur,

köprüsünün harcını kanıyla sulayarak bir halkın onur sütunlarını ayakta tutan bir militanlık yaratılmıştır.

Yenilgi ve yengi yani zafer çizgisi arasında kıyasıya bir savaş yaşanmaktadır

Bugün de Önder APO önderliğinde bu zafer ruhuyla yaşanmakta, mücadele edilmekte ve savaşılmaktadır. Bununla beraber Kürdistan'da tarihin karanlık sayfalarına gömülen kader de tekrardan hortlatılmaya çalışılmaktadır. Yenilgi ve yengi yani zafer çizgisi arasında kıyasıya bir savaş yaşanmaktadır. Tarihin gelmiş geçmiş en devrimci partisi olan PKK'ye karşı geliştirilen topyekûn yok etme saldırılarının derinlerde yatan bir amacı da bu olmaktadır. PKK ve Önder APO öncülüğünde Kürtlere kaderinize razı olun denilerek teslimiyetin karanlık ve trajedik sonu dayatılmaktadır. Faşizmin en maharetli temsilcisi soykırımcı TC Devleti hegemonik güçlerle birlikte bu planı uygulamaya geçirmek istemektedir. Kürdistan'ı Kürdistanısızlaştırarak, Kürtleri Kürtsüzleştirerek soykırım projesini

başarıya ulaştırmaya çabalamaktadır. Her şeyden daha fazla ise Önder APO'nun muhteşem eseri olan zafer çizgisini yeryüzünden silerek yenilgiye hazır ve nazır kişilik ve ruh halini geri dönmemesine hakim kılmaya çalışmaktadırlar.

Önder APO şüphesiz toplumu 7'den 70'e derinden etkiledi, örgütlü hale getirdi, canlanmasına, bilinçlenmesine ve mücadele eder konuma gelmesini sağladı. Kürdistan üzerindeki ölü toprağı kaldırarak anadan doğuştan daha değerli olan yeniden bir doğuşu yarattı. Kürtleri diriltti, direnişe sevk etti, anlamlı ve doğru yaşamın sırrını paylaşarak hakikatin dergâhı oldu. En fazla da Kürdistan gençliğini eğitti, donattı, bilinç patlaması yaşamasını sağlayarak amaca bağlı yaşadığında bir atom bombasının gücüne ulaşabileceğini gösterdi. Yani zafer ruhunu aşıladı. Yenilginin kıyısından bile geçilmemesini, adeta vebadan kaçır gibi yenilgiye sırt dönülmesini ve sürekli zafere gözünü diken bir gençlik kimliği oluşması için çabaladı. Binlerce Kürdistanlı genci Sokrates'i kışkındıracak biçimde tepeden tırnağa, yürekte beyne değiştirme ve yenileme amacıyla eğiterek zafer yolunun muzaffer devrimcileri olmasını istedi.

Kürdistan'ı derin bir karanlığa gömmek isteyen özgürlük düşmanlarına karşı zafer mücadelesini geliştirme dışında başka bir yol ve başka bir tercih olmayacaktır

Bugün Kürdistan gençliğinin Önder APO'ya layık olduğunu gösterme zamanı gelmiştir. 50 yıllık kesintisiz savaş ve mücadele ile geliştirilmeye çalışılan zafer çizgisinin öncülüğü gerçekleştirilmeyi beklemektedir. Kürdistan dağları, ovaları, nehirleri tek mil tabiatı ve içerisindeki canlılarıyla sırat köprüsünden geçmektedir. Kürdistan'ı derin bir karanlığa gömmek isteyen özgürlük düşmanlarına karşı zafer mücadelesini geliştirme dışında başka bir yol ve başka bir tercih olmayacaktır. ÖNDER APO'nun dediği gibi "ya bu ülkede namuslu yaşanacak ya da herkes yerin dibine girecektir." durumu yaşanmaktadır. Kürdistan da yaşayan her bir gencin kulağına küpe etmesi gereken, varlık yokluk gerekçesi haline getirmesi gereken ve onur-şeref meselesi haline getirmesi gereken bu hakikat olmaktadır.

50 yıllık fırtınalı özgürlük yürüyüşünü

yaşadığımız 2022 yılı tam anlamıyla bir zafer yılı olacaksa Kürdistan gençliğinin kendisini bu yakıcı gerçeğe göre ele alması zaruridir. Öncelikle yenilgili kişilik ve ruh hali def edilmeli, baştan aşağı zafer yoğunlaşmasına girilmelidir. "Kendi içinde zaferi beynine ve yüreğine kabul ettiren, pratikte de kabul ettirir." Yürek atacaksa başarı için atmalı, beyin çalışacaksa zafer kazanmak için çalışmalıdır. Düşmanın bir zehir gibi şırınga etmek istediği olmazlık, mücadelesizlik, zayıflık gibi hastalıklara karşı düşünce ve duyguda savaş başlatılmalıdır. Düşman zihniyeti ve özel savaşının etki edemeyeceği, sızamayacağı, zemin bulamayacağı bir

irade yaratılmalıdır. Kürdistan gençliği kendisini birer MAZLUM DOĞAN haline getirmelidir. Özgürlük devrimimizin ideolojik bilinç küpü olan Mazlum Doğan'ın faşizmin vahşetini yerle bir etmesi zafere olan inançla başarılmıştır. Her ne olursa olsun, hangi koşullarda yaşanırsa yaşansın, imkânlar ne kadar kıt olursa olsun zafere inanan zafer direnişini yaşar ve yaşatır. Buna "İrâdenin Zaferi" denmektedir. İnanan, inancı doğrultusunda amaca bağlı yaşayan, buna göre mücadele eden ve çalışan tekeden bile süt sağabilir. Kürdistan'daki faşizme karşı gençlik olarak bu felsefeye iman etmemiz,

çekmeden geçmektedir. Zaferin tek yolu devrimci halk savaşındadır. O zaman devrim mücadelesinin haklı öncüsü olan gençlik olarak halkın içerisinde, halkla beraber, Önder APO'nun eğittiği, yurt-severleştirdiği halka yürekten inanarak kan emici düşmana karşı zafer direnişini örmeye seferber olunmalıdır. 90'lı yıllarda Cizîra Botan Newroz'undaki serhildana öncülük yapan Binevş Egal yoldaşın duruşu takdire şayandır. Gerçek bir halk öncüsü ve gerçek bir gençlik önderi olarak halkın direnişe geçirilmesinde zafer ruhunun sembolü olmuştur. Düşmanın alçak vahşetine karşı cesaret

"ya bu ülkede namuslu yaşanacak ya da herkes yerin dibine girecektir"

"Kendi içinde zaferi beynine ve yüreğine kabul ettiren, pratikte de kabul ettirir"

"Kürdistan gençliği kendisini birer MAZLUM DOĞAN haline getirmelidir"

bağlanmamız gerekmektedir. Üç kibridin fiziki olarak bir karşılığı yoktur. Yalnız eğer bu üç kibrit yüce amaçlara bağlanan bir direniş adına kullanılıyorsa bir ateş topu haline gelir ve karşısındaki her şeyi yakıp yıkabilir. 50. Önderlik Newroz'unu karşıladığımız bugünlerde Kürdistan gençliğinin bu düşünce gücüne ulaşarak kendisini düşüncede yenilmez kılması, düşmanı beyninde ve yüreğinde yenmesi ve halkına karşı geliştirilen her saldırıya karşı bir ateş topu haline gelmesi olmazsa olmazımız durumundadır.

Zaferin tek yolu devrimci halk savaşındadır

Kendisine inanan uğruna mücadele ettiği halka da inanır, bu inançla halk mücadelesine girer. Düşüncede bir kılıç misali zaferi kuşanan her bir genç zaferin tek yolu olan halk savaşını geliştirmenin öncülüğüne soyunmalıdır. Devrimcilik kendini dönüştürdüğü kadar halkı dönüştürme, devrimci çizgiye göre halkı mücadeleye

yüklenerek, fedakârlık göstererek ve zafer inancıyla düşmanın üzerine yürüyerek halkın ayaklanmasını sağlamıştır. Halkın gönlünü fethederek esas başarı ve zaferin nerede yattığını dosta düşmana göstermiştir.

İçinden geçtiğimiz ölüm kalım savaşında gençliğin zafer öncülüğünü geliştirmesi Binevş Egal yani Bêrîvan yoldaşın duruşunu geliştirmesiyle başarılabilecektir. Bu duruş azgın düşmanın tüm kalelerini düşürecek zafer eylemciliğinin duruşudur. Gençlik eylemciliği de bu duruşu esas alarak faşistlerin korkusu ve kâbusu olmalı, geliştireceği zafer eylemleriyle düşmanı canevinden vurmalıdır.

2022 yılında her yönüyle zafer Kürdistan APOCU gençliğinin yolunu gözlemektedir. 50 yıllık Önderlik yürüyüşü ve devrim mücadelesi; yürüyüşçüleri için engin dersler, bulunmaz bir hazine ve derya misali bir birikim sunmaktadır. Her şey ZAFERİ gerçekleştirmeye uygundur. Yeter ki Kürdistan gençliği kendisini zafer ruhuyla eğiterek, zafer tarzında örgütleyerek, zafer amacıyla eyleme geçerek rolünü oynamaya kilitlesin. Artık söz ve eylem zaferi yaratan gençliğin olacaktır.

**BİZLER ZAFER KAZANMAYA
MAHKÛMUZ VE BU BAŞARILACAKTIR...**

MAZLÛM Û ZEKIYE DI XEWNÊN XWE DE

Avesta Herekol

Xwêdan ewqas hatibû ku nedihîşt Mazlûm di xewa xwe de heya şefeqa sibê berdewam bike. Neçar bû, pir zu ji cihê xwe derket û wekî ku dilê wî ji rewşekî hevbeş hatibe agahdarkirin li xwişka xwe mêze kir ku Zekiye di nav xwêdanê de geviziye. Bû nêzîkê 6'ê sibê. Dayika wan ji xew rabû, çavên xwe vekir, li wan mêze kir û matmayî ma! Ji ber ku cara yekemîn bû ku çar çavên biçûk lê geş û şiyar awir didin çavên niv xew çûyî. Sibê wiha bi sibeh bû her tişt hatibû guhertin.

Roja 21'ê Adarê bû. Dayîk ji bo ku nanê sibehê ji zarokên xwe re amade bike ket liv û tevgerê. Mazlûm û Zekiye wekî ku dirajahiya rojê ji evîn, xwestek û çalakiya wan re têr neke, her du cilên xwe yên dibistanê li xwe kirin. Lê cara yekemîn bû ku bi çavekî guman û bi hestekê tolhildanê li cilên xwe nêrîn ku nexasim kincên xwe jî bi dilê dagirkeriyê hatibûn hîlbijartin. Heya wê keliyê jî Mazlûm û Zekiye ji hestên hevdu bê xeber bûn. Her sê li ser sifrê kom bûn. Lê cudatirê ji rojên din tevahiya xwarinê bi ken behsa dibistanê û ders xwendinê derbas dibû. Vê carê Mazlûm û Zekiye bi fikirên xwe keliyên ji bêdengiyekî seyr afirandibûn. Herî zu dayika wan ket ferqê û bi matmayî pirs kir "Îro çi ji we hatiye?" sê saniye ser derbas nebû. Her du bi hev re bi yek nefes gotin "Daye duh şev!" lê hevoka bersivê ne domiya û vê carê her du li hev nêrîn û bêdeng bûn. Lê belê bêdengî pir dirêj nekişand û Mazlûm berê xwe da dayika xwe û jê re got "Daye duh şev min xewn dît û di xewnê xwe de min di roja Newrozê de rola Kawayê Hesinkar di şanoya ku wê îro li dibistanê çêbibe

dilîst." Zekiye çawa gotinên birayê xwe bi-hîst bêtir ku bihêle dayik bibersivîne bi heyecanekê bê sînor got "Belê keko, min jî xewnek wiha dît. Min di xewnê de bi Kawa re keçîka çek li dest bûm û li dijî zordariyê şer dikir."

Mazlûm û Zekiye wê îro li dibistanê di şanoyekî de cîh girtibana ku Mazlûm dibû qehremanekê dewletê û Zekiye dibû keçîka dîn a bêdeng. Vegotina xewnan pir bala dayikê kişandibû. Dayika wan mamosteya dîrokê bû. Lê tu caran behsa dîrokê, bi taybet jî dîroka Kurdistanê ji zarokên xwe re nekiribû. Mazlûm û Zekiye hinek zanyariyên xwe di derbarê Newrozê de hebûn û dixwestin baştir hîn bibin. Dayik heya wê keliyê jî, ziman lal bibû û devê wê weke xefikeke teqiyayî lê hatibû. Dema ku Zekiye pirs kir "Dayê Newroz çiye?" dayik wê demê bi ziman bû û li ser Newrozê ji wan re vegot. Zekiye çavên wê geş û geştir bibûn. Dayik mijarê xwe bi dawî kir û ji bo çûyîna dibistanê dem çiqas diçû nêzîktir dibû. Zekiye ji Mazlûm re got: "Keko ez îro di şanoya dibistanê de nabim dîneke bêdeng. Mazlûm bi ken " Balkêş! Lê ez jî naxwazim bibim cellad. Were em her du bi hev re îro nebin aktora şanoya dewlet û zordariyê. Em di pêş çavê zilm û çewisan-dinê bibin Kawa, agir û Newroz. Bi dengêkî pir tund deriyê zindana Amedê hat vekişîn. Mîlîtanekê azadiyê bi dengê derî vecinîqî û ji xewê şiyar bû. Dît ku xewn dîtiye. Lê ji nişka ve dibihîse ku hevalên wî bang dikin. " Keko keko keko! Piştî bêdengiyekî dirêj dît ku şanoya Zerdestiyê bi dawî bûye...

GELO TU DIZANÎ ?

Di dîroka Tevgera Azadiya Kurdistanê de serhildana yekemîn li ku derê hatiye pêşxistin

- a) Dêrîka Çiyayê Mazî b) Cizîra Botan c) Nîsêbîna Rengîn d) Stewrê

Rêber APO bi kîjan tespîtê dest bi şoreşa azadiya Kurdistanê kir?

- a) Dîrok di roja me ya îro de, îro di dîrokê de veşartîye
b) Hêvî ji serkeftinê hêjatir e c) Kurdistan di bin mêtîngeriyê de ye
d) Heqîqet eşq e, eşq jiyana azad e

Slogana kovara Serxwebûnê çiye?

- a) Bimre xiyamet b) Berxwedan Jiyan e
c) Ji serxwebûn û azadiyê bi rûmettir tiştêk nîne
d) Di sosyalîzmê de israr di insanbûnê de israr e

Navê yekemîn rêxistina ciwanên Kurdistanê çiye?

- a) YXK b) YCK c) DÖH d) YDG-H

Kîjan bajarên Kurdistanê bi pîrozbahiyên xwe yên Newrozê ve bûne simbol?

- a) Akrê-Hewreman-Amed b) Hewreman-Wan- Akrê
c) Sinê- Hewlêr- Dêrîk d) Efrîn- Nîsêbîn-Silopya

KÊLIYÊN DÎROKÎ

Yek ji pêşengê kadroyên PKK'ê rêheval Mazlum DOXAN di sala 1982 an de li beramberî ferzîkirinê xiyaretê û teslimiyetê ya rejîma faşîst a 12'ê Îlonê di şeva 21'ê Adarê de çalakiyek canbexşane pêşxist. Şîara "Berxwedan Jiyane" bi sê kifrîta zindana Amedê ronî kir û belavî hemû Kurdistanê bû.

Rêber Apo bi Heval Fuat (Alî Haydar Kaytan) û 4 kesên din re, di Newroza sala 1973'an de, bi civîna li bendava Çûbûk ê, yekem çirûska şoreşa azadiya Kurdistanê pêxist.

1973

1982

Di 12'ê Adara 1990'î de nêzî navçeya Stewrê ya Mêrdînê di navbera gerîlayên PKK û dewleta dagirker de pevçûn derket. Di encama vê pevçûnê de 50 dagirker hatin kuştin. 12 Gerîlayên PKK'ê şehîd bûn. Yek ji wan şehîdan jî rêheval Kamuran DÜNDAR bû. Termê rêheval Kamuran ji bo Nisêbînê hat şandin. Bi ketina Nisêbînê re bi deh hezaran jin, zarok, pîr û ciwan daketin meydana û şehîdên xwe pêşwazî kirin. Dibistan hatin boykotkirin, kepengên dikanan hatin girtin. Bi tilîlî û sloganan her der bû qada berxwedanê. Berxwedana Stewrê bû yek ji serhildanên dîrokî ya salên 1990'î.

Meşaleya ku Mazlum DOXAN di Newroza 1982' an de pêxistiye, vê carê di sala 1990'î de li sûrên Amedê geş bû. Zekiye ALKAN li ser sûrên Amedê bi gotina "Agirê herî baş di bedena mirov de pêdikeve" bedena xwe kir agirê Newrozê û bû yek ji sembolên berxwedaniyê.

Mart 2022

Ji Newrozan

Di 15'ê Adara 1992'an de çalakîyên berxwedanê li Cizîrê destpêkir. Ber bi roja Newrozê ve rihê berxwedanê mezin bû. Di pêşengiya rêheval Binevş Egal (Bêrivan) de çalakî veguherî serhildanê. Agirê berxwedaniya Newrozê, Cizîr kir warê serhildanan.

Rehşan DEMÎREL a 18 salî meşaleya Newrozê ji dest Mazlum Doxanan û Zekîye Alkanan hilgirt û li ser Kadifekale ya Îzmirê tarîtiya dagirkeriyê çirand. Bi vî rengî berxwedaniya Newroza Kurdistanê derbasî bajarên Tirkîyê kir.

Di Newroza 2005'an de li Newroza Amedê ji aliye Rêber APO ve konfederalîzma demokratîk weke sistemeke alternatîf hate îlan kirin.

1990

1992

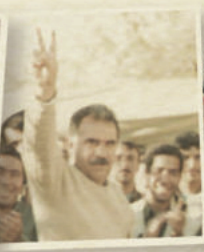
2000

2005

2006

Di Newroza sala 2000'î de li dijî komploya navnetewî ya beramberi Rêber APO bi milyonan kes xwe bi agirê berxwedanê pêça û qadên Newrozê tijî kirin û ji bo xwedî derketina Rêber APO xwe kirin xelekek ji agir. Newroza sala 2000'î heta wê demê bû Newroza herî girseyî û bersiva pêwîst da dijmin.

Di sala 2006'an de serhildana Amedê mohra xwe li pêvajoyê xist. Newroza Amedê şûndatir bi şhadeta 14 gerîlayên PKKê hêrsa gelê Kurd li hember dijmin gîhîşt lûtkeyê. Ev hêrs di kolanên Amedê de bû dengê tolhildanê û bi ser dijmin de bariya. Bi rojan kolanên Kurdistanê ji dijmin hat paqij kirin û gel li derdora gerîla bû mertal.

Di Newroza 2007'an de bi slogana "Panzehîra jehrê berxwedanî ye" li dijî jehrîkirina Rêber APO qadên Newrozê hatin hejandin.

Li beramber hemû êrîşên faşîzmê û dîsa li dijî zilma dewleta qirker, Newroza 2021 mîrasa berxwedaniyê şopand. Ciwanên Kurdistanê ala berxwedaniyê di qada Newrozê de bilind kirin û bi şîara "Güneşimize Selam, Direnişe Devam" berxwedaniyê qêriyan.

Dijmin xwest Newroza 2017'an li Amedê asteng bike. Li beramber ev polîtîkayên dijmin ciwanê Kurd a bi navê Kemal Kurkut xwest astengiya dijmin derbas bike û bikeve qada Newrozê. Dijminê xwînxwar xwe li berxwedaniyê ranegirt û bi awayeke bêbextane Kemal Kurkut qetil kir.

2007

2012

2017

2019

2021

Di Newroza 2012'an de li Amedê ji milyonek zêdetir însan di qada Newrozê de kom bûn. Newroz bi şîara "Êdî Besê; An Azadî An Azadî" bi armanca serkeftinê hat pîroz kirin. Di 2013'an de qadên Newrozê bi mîlyonan însanan hate dagirtin. Di Newroza Amedê de nameya Rêber APO hate xwendin. Nameya Rêber APO di giştî Tîrkiye û cihanê de bû rojevek esasî û deng veda.

Newroza 2019'an, di tevahiya Kurdistanê debîpêngava "Tecrîdê Bişkînin, Faşîzmê Hilweşînin, Kurdistanê Azad Bikin" hate peşwazî kirin. Hevalê Zülküf Gezen a ku di 17ê Adarê de, di greva birçîbûnê ya zindanan de şehîd ketibû wekî şehîdê Newrozê hate îlan kirin û bû pîvana berxwedaniya demê.

ÖZGÜRLÜK DİRENİŞİ MAZLUM DOĞAN

Özgürlük Direnişi 2. Cilt

“Demirci Kawa böylesi bir baharın başlangıç gününde özgürlük meşalesini yaktı.” dedi Mazlum mırıltıyla.

Yeni bir meşaleye şiddetle ihtiyaç vardır. Medlerin torunları her zamankinden daha fazla özgürlüğe yakın iken, faşist cunta bunu ezmek için her şeyi yapıyor. Bizim beklememiz doğru değildir. Bugüne kadar direndik. Fiilen direndik, fıkırsel olarak direndik. Ruhumuz ve duygularımızla direndik. Fakat bir hamle ile direnişi üst bir düzeyde sürdürmeliyiz. Bir hamle, devrimci, Apocu bir hamle kaçınılmazdır, zorunluluktur. Tarihsel sorumluluğumuz bunu dayatıyor. İdeolojimiz, felsefemiz Demirci Kawa ve Med savaşçılarının zafer kazanan ruhunu yaşatmamızı bir görev olarak önümüze koymuştur. Çoktan yapmamız gereken buydu.”

Son dönemdeki düşünceleri hep bu noktada yoğunlaşmıştı. Bu gece tekrar tekrar bu düşünceleri ile baş başa kalmış onlarla son kez dertleşiyordu. Bu düşünceler bir karara ulaştırmıştı Mazlum’u ve bu karar için bu geceyi seçmişti. Kürtlerin hafızasında bu gece bir milattı. Bu gecenin bir yarısı karanlığın yüzü iken, bir diğer yarısı özgürlük şafağıydı.

Yol şafağa doğru uzanıyordu. Kürtler şafak ile karanlık arasında ömür tüketmişlerdir. Karanlığın kendilerinden çok şeyler alıp götürdüğünü yaşamışlardı.

Şafağın, aydınlığın, özgürlüğün ise ruhlarına, duygularına, yaşamlarına kattıkları anlamları da biliyorlardı. Demirci Kawa’nın özgürlük şafağını açtıran destansı hamlesini belleklerine naksetmişlerdi.

Mazlum, Kürt halkının özgürlük sevdasını yüreğinde, zihninde, gözbebeklerinde yaşattığını birçok vesile ile görmüş, hissetmiş, duymuş ve tanığı olmuştu. Bu gece bununla ilgili bir görüntü gelip yerleşmişti hücrelerine. Hangi yöne baksa onu görüyordu.

İlk çalışma alanlarında, Batman’da bir kitle örgütlemesini başarmıştı. Bir düzineden fazla kadro düzeyinde genç ve onlarca aile... Bu örgütlenmeyi güçlendirmek için akşamları aile ziyaretleri yapıyordu. Yanına aldığı kadro adaylarından bir iki tanesine de pratik tecrübe kazandırıyorlardı. Bir defasında yeni yeni sempati duyan bir aileye gitmişti. Yemek yemişlerdi birlikte. Sonra da aile fertleri Mazlum’un etrafını sarmışlardı. Dinliyorlardı. Mazlum anlatıyordu. Onlar gelecek güzel günleri şimdiden yaşıyorlardı. Çok konuştu Mazlum ama aile bitsin istemiyordu. Başka bir yere gideceklerdi. Müsaade aldılar, kalktılar. Tam kapıdan çıkacakları zaman evin 12-13 yaşlarındaki kız çocuğu Mazlum’a yanaşıp fısıltıyla bir soru sordu.

---Abi bu söylediklerinin hepsi olacak mı? Mazlum göz göze geldi bu şirin kız çocuğuyla.

---Kuşkusuz olacak. Biz hepimiz birlik olup başaracağız.

Mazlumun cevabından cesaret alan kız çocuğu bir şey daha sordu.

---Peki abi tüm kadınlar da özgür olacak mı?

Mazlumun boğazına bir şeyler gelip yerleşti. Loş ışıktaki nemlenen gözlerini bu şirin çocuğa dikti.

---Evet Kürdistan devrimi en başta kadınları özgürleştirecek."

Elini kızın saçlarına koydu. Gülümsedi. Kız çocuğu da bir şafağı andıran gülümsemesiyle karşılık verdi. Sonra arkadaşlarıyla birlikte sokağa çıktılar. Yanında yürüyen genç kadro adayı arkadaşlarına dönüp

---Bu halk özgürlüğe özlem duymaktadır. Yeter ki birileri doğru öncülük etsin. Kesinlikle özgürlük sevdasıyla başaracaktır. Mazlum'un sesi Batman'ın dar sokaklarında asılı kaldı o gece.

"Mazlum, demirci Kawa ile Asur zulmünün üzerine beraber at sürüyordu"

Aradan geçen onca zamana karşın, bu gece Mazlum'un hücrelerine gelip yerleşen bir üzüntü de bu olmuştu. Görüntü ve küçük kızın gözleri tüm aile bireylerinin söylemek isteyip de söyleyemediği o sözler... "Özgürlük olacak mı?"

Mazlum bu Newroz'a yol alan bu geceden o küçük kızın masum gözlerle içten bir istekle özgürlük umuduyla dolu yüreğinin asla sönmemiş özgürlük özlemini hatırlayıp durdu.

"Kürt halkının özgürlük mücadelesi sönmeyecek" dedi. "Demirci Kawa'dan bugüne hiç kimse bunu söndüremedi. Her defasında büyük bedeller ödedi acılar yaşadı ama özgür yaşam isteğinden asla vazgeçmedi bu halk."

Demirci Kawa'nın, Medli savaşçıların önünde Ninova'ya yürüdüğünü hep düşünüp kafasında canlandırıyordu.

"Bizim için kutsallık derecesindeki bu Newroz gecesi özgürlüğümüzü halk olarak soluduğumuz bir dönüm noktası oldu. Demirci Kawa öncülüğündeki

Medler hamlelerini başlattıklarında özgürlüğe ulaşacaklarına inanmışlardı. Bu zorlu savaşın katılanlarından pek çoğu sonuçlarını fiziki olarak yaşayamayacaklarının bilincindeydiler, fakat özgürlük şafağının Med topraklarında başlayacağına inanıyorlardı. Büyük eylemlerin sonuçlarını ise herkes tam olarak öngöremez. Eylemin sonuçları belirmeye başladıkça daha iyi anlaşılır eylemin kendisi.

Bu eylemin teslimiyet koşullarını sarsacağına inanıyordu. "Sadece zindanda bize dayatılan bu karanlığı yırtmakla kalmayacağına da eminim. Bir devrimci hamlenin ilk adımı olacaktır, inanıyorum. Arkadaşlar bunun devamını getireceklerdir. Halka halka, dalga dalga özgür yaşamı beraberinde getirecektir.

Arkadaşlarla aldığımız ortak kararlar mahkemelerin savunma aşamasını başladığında birlikte ölüm orucuna girdiğimizi açıklayıp eyleme başlayacaktık. Fakat düşman, arkadaş yapımızı itirafçılaştırmak için hiçbir sınır ve kural tanımayan işkencelerle bu politikasında belirli bir sonuç aldı. Bunu durduracak bir şeyler

yapmak tarihsel sorumluluk gereğidir. Ben bir kıvılcımla bu karanlığı aydınlatmaya çalışacağım. İnanıyorum ki arkadaşlar bu kıvılcımı bir ateşe dönüştürecekler." Biraz daha derinlere dalıp gitmişti. Tarihin derinliklerindeydi. Hayal dünyasındaydı.

Mazlum, demirci Kawa ile Asur zulmünün üzerine beraber at sürüyordu. Kendinden emindi. Günler ve aylar süren hazırlıkları tamamlanmıştı. Şimdi yaklaşan zafer için yan yana at sürüyorlardı. Mazlum fırsat bulduğunda ona geçmişle ilgili sorular yöneltiyordu. Demirci Kawa cevaplar verirken bazı cevaplarının içinde sorular barındırıyordu. Bu defa Mazlum o'na, çok çok sonraki dönemlere ait cevaplar veriyordu. Mazlum ile Kawa'nın bu kısa soru cevapları, sohbetleri sık sık kesiliyordu. İkisi de at sürüyorlardı.

Etrafları at süren binlerce Medli, Babilli, Persli, İskit süvarileriyle doluydu. Binlerce, on binlerce soylu atların nal sesleri Med zozanları ve ovalarında yankılanıp ikisinin sesini bastırıyordu. Yer yer ıslak kalmış topraklarda atların ayaklarından sıçrayan çamurumsu topraklar yerlerden yükselip süvarilerin her bir tarafına çarpıyordu. Birbirlerini geçmek için binicilerinin kontrolde tuttukları dizginleri zorluyordu soylu Medya atları. Zorlu bir savaşa gittiklerini içgüdüleriyle sezmişlerdi.

Demirci Kawa sütbeyaz soylu aygırın dizginlerini hafifçe çekip, Mazlum'la yan yana gelmeye çalıştı. Mazlum, Kawa'nın sesini işitebilmek için atının kontrolünü sağladı.

---"Bu topraklarda at süren atalarımızın atları da böyle şen şakrak savaşa gitmişler. Çocukluğumda bu savaş hikâyelerini, kahramanlık destanlarını dinlemeyi severdim. Şimdi de biz onların yerini tutmuşuz."

Mazlum gülümseyip atının dizginlerini biraz sıktı, Kawa ile yan yana geldiler.

---"Ben de bunları büyükle-rimden çok dinledim. Sonra da sayısız kitap okudum. Atalarımızın savaşçıliklarını hayranlıkla inceledim. Özgürlük nehrinin akışkanlığını sağlamada atalarımızın gösterdikleri kahraman-lıkları, fedakârlıkları, fedaice savaşları hiçbir kitap tam yazmamıştır. Ben bunu anladım. Söylenen, dilden dile, nesilden nesile aktarılanlar hep eksik kalmış bir yönüyle. Bizim dönemimizde yazılanlar ise daha çok eksik ve kopuk olmuşlar."

Binlerce, on binlerce soylu medya atları sırtındaki savaşçıların ve silahların ağırlığını hissetmeden kanatlanmışlar Ninova'ya akıyorlardı. Baharı muştulayan Medya'nın serin ve temiz havasını ciğer-lerine doldurup ovalara tepelere erişiyorlar, uzakları yakınlaştırıyorlardı.

Mazlum, kaldığı hücreler bölümünün derinleşen sessizliği içinde Demirci Kawa'nın sözleri kulağında cınlaya cınlaya hücresinin yukarıdan aşağı inen bir bez perdeyle ayrılan lavabo bölümüne geçti. Mavi renk nevresimden bozulma bezden

yapılan perdeden sızan ışık hücrenin lavabo ve tuvalet bölümüne sızan bir loşluk veriyordu. Perdenin alt kısmı zemine değmeyecek şekilde birkaç santim yukarıda kalacak biçimde bağlan-mıştı. Yukarı kısmıysa elle kaba dikişlerle dikilip içinden geçirilen kalınca bir iple her iki yandan duvardaki çivilere bağlan-mıştı. Önceden her şeyi tasarladığı belliydi, hiçbir heyecan belirtisi yoktu hareketlerinde.

Bedensel hareketleri ile oradaydı fakat kafasında berrak bir su misali akan düşünceleri tarihin geçmiş dönem-lerinden ve uzak diyarlardan süzüle süzüle yakın zaman ve yaşadığı mekân-lara geliyordu.

Hücreler bölümündeki sessizlik dilsiz ve sağır bir bedensel engelli olmuştu.

Oysa hücrelerdeki tüm tutsakların bedenlerinin her santimetre karesine prangalar vurulmuştu ve huzursuz bir uyku ile uyanıklık arasında kıvranıyorlardı.

**"Kahramanlıkları
fedakârlıkları
fedaice savaşları
hiçbir kitap tam
yazmamıştır"**

Mazlum üzerindeki montu çıkarıp duvardaki çiviye astı. Son kez hücresinin parmaklıklarının karşısına düşen pencerelerden bir avuç görünen gökyüzüne baktı. Yüzünde hüznün gelip geçti. Çok uzaklarda olan arkadaşlarından erken ayrılacak olmanın, özgürlüğü uğruna çok şeyler yaşamak istediği ülkesi ve halkından bedenlen ayrılacak olmasının hüznüydü bu. Çabuk atlattı. Hüznün vardı elbet, fakat en çok bir hamlenin öncüsü olmanın iç huzuru ağır basıyordu.

Kibrit kutusundan üç çöp çıkarıp yaktı. Alevler hücreyi aydınlattı. Alevler bir an Mazlum'un yüzünü aydınlattı.

Ey Ciwanên Kurd...

*Ey lawê gelê mêrxas ê di bin zilma sedsalan de, guh bide min!
Dîroka te, dîroka çîrokên qehremanîyên ku dawîya wan nayê ye.*

*Ji ber tu, zarokê wî gelî yî ku ev çil sedsal in
ji bo hebûneke bi rûmet û azad şer dike
û îro jî ji wî şerî paşde gav navêtiye.*

*Ey lawên Kurd, ey keçên Kurd, divê xebera cîhanê ji vê biryara we hebe!
Her heyîna ku dixwaze bijî, divê şer bike!*

Her neteweya ku dixwaze li ser darê dinê cihekî wê hebe, divê şer bike!

*Em neteweyek in, ku naxwaze bimire. Gelê Kurd biryar daye bijî û wê bijî.
Ey ciwanên Kurd ên hêvî û pêşeroja nijada min!*

Ez vê esera kemilî diyarî we dikim.

*Guh bide vê qêrîna zarokekî Kurd ê derbeder ê ku ji welatê xwe dûr, li
xerîbiyê dilê wî bi êş û janên neteweyî dikele,*

*ruhê wî tiyê hilatina roja serxwebûn û azadiya Kurda ye û
mehşera tolhildanê tenê ji milên te yên natewî hêvî dike!*

*Ez ji bo te, hawara bi hezaran keç û bûkên me yên ku
ji bo leke li namûs û rûmeta te nexin*

xwe ji lat û zinarên welat avêtine hembêza mirina xilaskar dinalim!..

*Ez ji bo te, giriyê qêrîna kûr a Kurdên ku heta îro jî,
li ber deriyê dijminê nemêr*

*di bin esaretê de dijîn, her roj, her kêlî dilop dilop dimirin,
netewe, ziman û pîroziya wan tê biçûk xistin dikim...*

Dema mirinê çavên xuşk û birayên me

yên ku ji çiyayên Kurdistanê yên zimrûd,

ji zozanên ber roj hatin koçberkirin,

li deştên hişk ên Anatoliyayê ji birçan mirin,

bi xençer û guleyên dijminê bê bext hatin tune kirin û gunehê wan tenê û tenê

ji ber Kurd hatibûn dinê bû digirt,

di asoyên hêviyên wan de tu wekî rojekê diyar bûyî...

*Ji bo te, fermaneke wan a xedar û wesiyeteke wan a qehar
a di yek gotinê de bûyî yek heye:*

TOLHILDAN!!

Tolhildan! Ji bo lekeya li namûsa Kurdan hatiye dayîn were paqijkirin.

*Tolhildan! Ji bo hawarên bi sedhezaran zarokên Kurd ên hatine singûkirin
were hedinandin*

*Tolhildan! Ji bo nalînên keç û bûkên me yên ku avêtine nav xereqan, di
agiran de hatine şewitandin*

ku li bilindahiyên Kurdistanê dike zimînî were aşt kirin!

Tolhildan! Ji bo armanc û daxwazên bi hezaran

qurbanên welat ên ku di bin sêdarê de

bi qehremanî silav dane mirinê, bi dirûşma

"Bijî Kurdistanê Azad û Serbixwe!"

taca şehadetê dane serê xwe
were pêkanîn.
Tolhildan! Ji bo welatê kavihbûyî
ku jê re dibêjin Kurdistan were rizgarkirin.
Tolhildan! Ji bo welatê Kurdan ji laşên necis
ên nijadê keftar û torîkan
ku li diyarên Kurdan dizûrin were tahir kirin.
Tolhildan! Ji bo kûçikên ku xwe dispêrin li pişt bêbextiya
jê re dibêjin “şaristanî” û bi ser me de dizûrin werin bêdeng kirin.

Tolhildan!... Tolhildan!... Tolhildan!...
Wesiyetnameya li ser cendekê bixwîn ê şehîdên me ku bi xwîn,
hêsrên çavan hatiye nivîsandin vaye, tenê ev gotin e!
Her ferdê xwedî namûs,
her mirovê ku di singê wî/wê de dilê Kurd lê dide,
her ciwanê ku di demarên wî/wê de xwîna Kurd diherike
divê vê wesiyetnameyê ji bîr neke.
Heta vê pêk tîne divê neraze, rehet nebe û xebat bike!
Ji bo neslê Kurdê ku dîroka duh bi xwîna xwe nivîsandine,
deynê me ye em li ser rîya ku
wana bi xwîna xwe nexişandine bimeşin!

Em dê, bi xwîna xwe berbanga sor a serxwebûna Kurdan vekin.
Em dê bi volqanên di ruhên xwe de,
roja bi gurî ya rizgariya Kurdan biafirînin!
Dîroka cîhanê li me dinêre. Çavê şehîdên me li me ye!

Bi hezaran qurbanên ku me
pêşkêşî xwedayê azadiyê kirine,
ji bo xwe ji me gorekê dixwazin,
ji bo bîranînên xwe
abîdeyekê ji me hêvî dikin...
Ev abîde,
Kurdistana azad û serbixwe ye!
Em ruhê şehîdên xwe şad bikin!
Bijî gelê Kurd ê
qehremanan diafirîne,
bijî Kurdistana azad û serbixwe!

Beşek ji wesiyetnameya Nûrî Dersîmî

50

NEWROZA
SERKEFTINÊ
LI RÊBER APO
PÎROZ BE

